

EILANDSRAAD VAN HET EILANDGEBIED CURAÇAO

Eilandsverordening houdende regelen inzake het verkeer
op de wegen (Wegenverkeersverordening Curaçao 2000)

DE EILANDSRAAD VAN HET EILANDGEBIED CURAÇAO,

Overwegende dat het wenselijk is nieuwe regelen inzake het verkeer vast te stellen;

BESLUIT:

vast te stellen de volgende eilandsverordening:

Hoofdstuk I

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In deze eilandsverordening wordt verstaan onder:

- a. aanhangwagen: voertuig dat door een voertuig wordt voortbewogen of kennelijk bestemd is om aldus te worden voortbewogen, alsmede opleggers;
- b. asdruk: de som van de wioldrukken van de wielen van een as. Voor de berekening van de asdruk worden twee of meer assen, liggende in elkaars verlengde of twee assen, liggende achter elkaar op een onderlinge afstand van minder dan 1 m, als een as aangemerkt, tenzij anders in deze eilandsverordening is bepaald. Bij voertuigen op rupsbanden wordt ten aanzien van een paar rupsbanden als asdruk aangemerkt de druk, welke door het paar rupsbanden te zamen op het rijvlak wordt uitgeoefend, wanneer het voertuig in rust is;
- c. autobus: motorvoertuig, ingericht voor het vervoer van meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen en lijnbussen;
- d. autoweg: weg voor motorvoertuigen met gescheiden rijbanen waarin gelijkvloerse kruispunten voorkomen, aangeduid door bord G1 van bijlage I; langs autowegen gelegen parkeerplaatsen, tankstations en bushalteplaatsen maken geen deel van de autoweg uit;
- e. bebouwde kom: de bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, als zodanig omschreven en bekendgemaakt, min of meer aaneengesloten bebouwingen;
- f. berm: al dan niet verharde, van de rijbaan afgescheiden gedeelte van de weg;

- g. bestemmingsverkeer: bestuurders wier reisdoel een of meer bepaalde percelen betreft die zijn gelegen aan of in de directe nabijheid van een weg met een door een verkeersteken aangegeven gesloten verklaring voor bepaalde categorieën bestuurders en die slechts via deze weg zijn te bereiken alsmede bestuurders van lijnbussen;
- h. bestuurder van een motorvoertuig:
 - 1. hij die het motorvoertuig bestuurt, of
 - 2. hij die rijonderricht geeft, voor zover het betreft een motorvoertuig voor het besturen waarvan een rijbewijs B, C, D, of E is vereist;
- i. bestuurder: alle weggebruikers behalve voetgangers;
- j. bromfiets: voertuig op twee of drie wielen, dat niet is voorzien van een gesloten carrosserie, en dat is uitgerust met een verbrandingsmotor met een cilinderinhoud van ten hoogste 50 cm³ of met een elektromotor en geconstrueerd voor een maximumsnelheid die niet meer bedraagt dan 40 km per uur;
- k. dag: de periode tussen zonsopgang en zonsondergang;
- l. fietspad: een van de rijbaan afgescheiden weggedeelte, uitsluitend bestemd voor fietsers;
- m. geslotenverklaring: verbod de betrokken weg in te rijden of in te gaan alsmede de betrokken weg te gebruiken;
- n. haaietanden: driehoeken op het wegdek, die aangeven dat voorrang dient te worden verleend;
- o. inrit: toegang naar een gebouw of besloten erf, een toegang door middel van een verlaagd trottoir of een verlaagde trottoirband vormt eveneens een inrit;
- p. invalidervoertuig: voertuig dat is ingericht voor het vervoer van een invalide, niet breder is dan een meter en niet is uitgerust met een motor dan wel is uitgerust met een verbrandingsmotor met een cilinderinhoud van ten hoogste 50 cm³ of met een elektromotor;
- q. invoegstrook: door een onderbroken lijnmarkering van de doorgaande rijbaan afgescheiden weggedeelte dat is bestemd voor bestuurders die de doorgaande rijbaan oprijden;
- r. kruispunt: kruising of splitsing van wegen;
- s. laadvermogen: maximum toegestane massa van de lading;

- t. lijnbus: grote, middelgrote en kleine autobussen, gebezigd voor het verrichten van openbaar vervoer in de zin van de Eilandsverordening personenvervoer (A.B. 1992 no. 7);
- u. massa van het ledige voertuig: massa van het voertuig in bedrijfsvaardige staat, met inbegrip van de bedrijfstoel, reservedelen en gereedschappen, die tot de normale uitrusting behoren, maar zonder lading, zonder de bestuurder en andere personen die met het voertuig worden vervoerd;
- v. militaire colonne: een aantal zich achter elkaar bevindende militaire dan wel bij een onderdeel van de rampenbestrijdingsorganisatie in gebruik zijnde motorvoertuigen, onder één commandant, die de door de gezaghebber vastgestelde herkenningstekens voert;
- w. motorfiets: motorvoertuig op twee wielen al dan niet met zijspan- of aanhangwagen;
- x. motorvoertuig: alle gemotoriseerde voertuigen behalve bromfietsen en invaliden-voertuigen, bestemd om anders dan langs rails te worden voortbewogen;
- y. nacht: de periode tussen zonsondergang en zonsopgang;
- z. oefenvergunning: een door of vanwege de gezaghebber afgegeven vergunning tot het besturen van motorfietsen. De gezaghebber kan daarin voorwaarden stellen waaraan de vergunninghouder dient te voldoen;
- aa. parkeerhaven of parkeerstrook: langs de rijbaan gelegen verharding die is bestemd voor stilstaande of geparkeerde voertuigen;
- ab. parkeren: het laten stilstaan van een voertuig anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- of uitstappen van passagiers of voor het onmiddellijk laden of lossen van goederen;
- ac. primaire hoofdwegen: de in het Eilandelijk Ontwikkelingsplan Curaçao (A.B. 1995 no. 36) als zodanig omschreven wegen;
- ad. rijbaan: elk voor rijdende voertuigen bestemd weggedeelte met uitzondering van de fietspaden;
- ae. rijbewijs: een in de bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen gevallen en zodanig ingericht als door de gezaghebber zal worden voorgeschreven, door of vanwege de gezaghebber afgegeven bewijs. Een dergelijk bewijs afgegeven door het daartoe bevoegd gezag op een der andere eilandgebieden der Nederlandse Antillen, in Aruba en in Nederland wordt daarmee gelijkgesteld;

- af. rijstrook: door doorgetrokken of onderbroken strepen gemarkeerd gedeelte van de rijbaan van zodanige breedte dat bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen daarvan gebruik kunnen maken;
- ag. secundaire hoofdwegen: de in het Eilandelijk Ontwikkelingsplan Curaçao (A.B. 1995 no. 36) als zodanig omschreven wegen;
- ah. tertiaire hoofdwegen: de in het Eilandelijk Ontwikkelingsplan Curaçao (A.B. 1995 no. 36) als zodanig omschreven wegen;
- ai. uitrijstrook: door een onderbroken lijnmarkering van de doorgaande rijbaan afgescheiden weggedeelte dat is bestemd voor bestuurders die de doorgaande rijbaan verlaten;
- aj. uitrit: uitgang van een gebouw of besloten erf; een uitgang door middel van een verlaagd trottoir of een verlaagde trottoirband vormt eveneens een uitrit;
- ak. verdrijvingsvlak: gedeelte van de rijbaan waarop schuine strepen zijn aangebracht;
- al. verkeer: alle weggebruikers;
- am. vluchthaven of vluchtstrook: een door een doorgetrokken streep van de rijbaan van de autoweg afgescheiden weggedeelte, dat is bestemd voor gebruik in noodgevallen;
- an. voertuigen: fietsen, bromfietsen, invalidervoertuigen, motorvoertuigen en wagens;
- ao. voetgangersoversteekplaats: een door loodrecht op de lengterichting van de weg aangebrachte onderbroken strepen aangegeven plaats waar voetgangers de rijbaan kunnen oversteken;
- ap. voetpad of trottoir: een van de rijbaan afgescheiden, al of niet verhoogd weggedeelte, uitsluitend bestemd voor voetgangers;
- aq. voorrang verlenen: het in staat stellen van de betrokken bestuurders om ongehinderd hun weg te vervolgen;
- ar. voorrangsvoertuig: motorvoertuig dat de optische en geluidssignalen voert als bedoeld in artikel 54;
- as. vrachtauto: motorvoertuig, niet ingericht voor het vervoeren van personen, waarvan de massa van het ledige voertuig vermeerderd met het laadvermogen, meer bedraagt dan 3.500 kg;
- at. weggebruikers: voetgangers, fietsers, bromfietzers, bestuurders van een invalidervoertuig, van een motorvoertuig of ruiters, geleiders van rij- of trekdieren of vee en bestuurders van bespannen of onbespannen wagens.

Artikel 2

1. De regels van deze eilandsverordening betreffende voetgangers zijn mede van toepassing op bestuurders van een invalidervoertuig, indien zij van een voetpad of trottoir gebruik maken of van het ene naar het andere voetpad of trottoir oversteken.
2. De regels van deze eilandsverordening betreffende voetgangers zijn voorts mede van toepassing op personen die zich verplaatsen met behulp van voorwerpen, niet zijnde voertuigen.
3. De regels van deze eilandsverordening betreffende wagens zijn mede van toepassing op door voetgangers gevormde colonnes, optochten en uitvaartstoeten voor zover deze de rijbaan volgen.

Hoofdstuk II

VERKEERSTEKENS

Paragraaf 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 3

Weggebruikers zijn verplicht gevolg te geven aan de verkeerstekens opgenomen in bijlage I die een gebod of verbod inhouden.

Artikel 4

1. Verkeerstekens gaan boven verkeersregels, voor zover deze regels onverenigbaar zijn met deze tekens.
2. Verkeerslichten gaan boven verkeerstekens die de voorrang regelen, tenzij deze verordening anders bepaalt.

Artikel 5

1. Ter verzekering van de veiligheid op de weg en ter waarborging van de vrijheid van het verkeer kunnen door of vanwege de gezaghebber aanwijzingen worden gegeven en verkeerstekens die een gebod of verbod inhouden worden geplaatst.
2. Door een door het bestuurscollege daarvoor aan te wijzen instantie, kunnen ter verzekering van de veiligheid op de weg en ter waarborging van de vrijheid van het verkeer de overige verkeerstekens worden geplaatst.
3. Verkeersborden zijn opgenomen in bijlage I van deze verordening. In bijlage II van deze verordening zijn aanwijzingen opgenomen.

Paragraaf 2

VERKEERSBORDEN

Artikel 6

1. Verkeersborden zijn van toepassing over de hele breedte van de weg waarop zij zijn geplaatst.
2. Ingeval een weg is verdeeld in rijstroken kan de toepassing worden beperkt tot een of meer rijstroken.
3. De verkeersborden E1 en E2 van bijlage I gelden slechts voor de zijde van de weg waar zij zijn geplaatst.
4. Het parkeren of het plaatsen van een voertuig is slechts toegestaan op de daartoe bestemde weggedeelten.

5. Verkeersborden welke worden aangeduid middels een elektronisch signaleringsbord hebben dezelfde betekenis als de verkeersborden zoals aangegeven in bijlage I, ook als de witte of blauwe achtergrond vervangen is door een zwarte achtergrond.

Artikel 7

1. Onder verkeersborden kunnen onderborden worden geplaatst.
2. Symbolen op onderborden hebben dezelfde betekenis als die welke in bijlage I zijn opgenomen.
3. Ingeval op een onderbord uitsluitend symbolen voorkomen, houdt dit in dat het verkeersbord slechts geldt voor de op het onderbord bedoelde categorieën weggebruikers.
4. Ingeval op een onderbord het woord "uitgezonderd" voorkomt, houdt dit in dat het verkeersbord niet geldt voor de op het onderbord bedoelde categorieën weggebruikers.
5. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen worden nadere regels gesteld omtrent de onderborden.

Paragraaf 3

VERKEERSLICHTEN

Artikel 8

1. Bij driekleurige verkeerslichten betekent:
 - a. groen licht: doorgaan;
 - b. geel licht: stop; voor bestuurders die het teken zo dicht genaderd zijn dat stoppen redelijkerwijs niet meer mogelijk is, doorgaan;
 - c. rood licht: stop.
2. Indien in een driekleurig verkeerslicht of in een daaraan toegevoegd éénkleurig verkeerslicht een verlichte pijl zichtbaar is, geldt het licht uitsluitend voor de door de pijl aangegeven richting.
3. Indien een verlichte afbeelding van een fiets zichtbaar is, geldt het licht voor fietsers en bestuurders van een invalidervoertuig.
4. Bestuurders van motorvoertuigen, die behoren tot een militaire colonne die het verkeerslicht bij groen licht is begonnen te passeren, mogen blijven doorgaan ook nadat een andere kleur licht zichtbaar is geworden.
5. Indien onder of bij een driekleurig verkeerslicht een bord is geplaatst met de tekst "Rechtsaf voor fietsers vrij" gelden het gele en het rode licht niet voor rechts afslaan fietsers; bestuurders van een invalidervoertuig dienen alsdan het overige verkeer ter plaatse voor te laten gaan.

Artikel 9

1. Bij tweekleurige verkeerslichten betekent:
 - a. geel licht: stop; voor bestuurders die het licht zo dicht genaderd zijn dat stoppen redelijkerwijs niet meer mogelijk is, doorgaan;
 - b. rood licht: stop.
2. Het tweede tot en met vijfde lid van artikel 8 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

1. Bij buslichten betekent:
 - a. wit licht of wit knipperlicht: doorgaan;
 - b. geel licht: stop; voor bestuurders die het licht zo dicht genaderd zijn dat stoppen redelijkerwijs niet meer mogelijk is, doorgaan;
 - c. rood licht: stop.
2. Het witte licht en het witte knipperlicht gelden slechts voor de aangegeven richtingen.

Artikel 11

1. Bij voetgangerslichten betekent:
 - a. groen licht: voetgangers mogen oversteken;
 - b. groen knipperend licht: voetgangers mogen oversteken; het rode licht verschijnt spoedig;
 - c. rood licht: voetgangers mogen niet meer beginnen over te steken: reeds overstekende voetgangers moeten zo snel mogelijk doorlopen.
2. Het rode licht kan worden vervangen door een geel knipperlicht als bedoeld in artikel 12.

Artikel 12

Geel knipperlicht betekent: gevaarlijk punt; voorzichtigheid geboden.

Paragraaf 4

VERKEERSTEKENS OP HET WEGDEK

Artikel 13

1. Een doorgetrokken streep heeft de volgende betekenis:
 - a. Indien de streep zich bevindt tussen rijstroken met verkeer in beide richtingen: de bestuurders mogen zich niet bevinden op het gedeelte van de rijbaan of het pad dat is bestemd voor het tegemoetkomende verkeer;
 - b. Indien de streep zich bevindt tussen rijstroken voor verkeer in één richting: de bestuurders mogen de streep niet overschrijden, tenzij zij naar links afslaan.
2. Het eerste lid geldt niet, indien rechts van de doorgetrokken streep een onderbroken streep wordt toegepast.

Artikel 14

Bestuurders mogen verdrijvingsvlakken niet gebruiken.

Artikel 15

Bestuurders van motorvoertuigen die op een kruispunt een bepaalde richting willen volgen moeten gebruik maken van de voorsorteerstrook waarin deze richting wordt aangegeven.

Artikel 16

Bestuurders moeten voor een voor hen bestemde stopstreep stoppen, indien stoppen op grond van deze eilandsverordening is verplicht.

Artikel 17

Haaietanden hebben de volgende betekenis: de bestuurders moeten voorrang geven aan bestuurders op de kruisende weg.

Paragraaf 5

VERPLICHTINGEN VAN WEGGEBRUIKERS

Artikel 18

1. Weggebruikers zijn verplicht de in bijlage II vastgestelde aanwijzingen op te volgen die worden gegeven door daartoe bevoegde ambtenaren.
2. Bestuurders zijn tevens verplicht de in bijlage II, onderdeel 5, vastgestelde aanwijzing om te stoppen op te volgen die wordt gegeven door daartoe bevoegde en als zodanig kenbare verkeersbrigadiers.

Artikel 19

Weggebruikers zijn voorts verplicht te stoppen indien hen een stopteken wordt getoond dat bestaat uit een rode lamp dan wel uit een aan een politievoertuig aangebracht transparant, waarin de woorden "STOP POLIS" in rode letters tegen donkere achtergrond worden verlicht.

Paragraaf 6

RANGORDE IN AANWIJZINGEN, VERKEERSTEKENS EN VERKEERSREGELS

Artikel 20

Aanwijzingen gaan boven verkeerstekens en verkeersregels.

Hoofdstuk III

GEDRAGSREGELS

Paragraaf 1

VEILIGHEID OP DE WEG

Artikel 21

Het is verboden zich zodanig te gedragen dat hierdoor:

- a. gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt;
- b. het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Paragraaf 2

GEBRUIK VAN ALCOHOL EN ANDERE BEDWELMENDE MIDDELEN

Artikel 22

1. Het is de bestuurder van een voertuig verboden daarmee te rijden terwijl hij verkeert onder zodanige invloed van een stof waarvan hij weet of redelijkerwijze moet weten dat het gebruik ervan al dan niet in combinatie met het gebruik van een andere stof de rijvaardigheid kan verminderen, dat hij niet tot behoorlijk besturen in staat moet worden geacht.
2. Het is de bestuurder van een voertuig verboden dit te besturen of te doen besturen na zodanig gebruik van alcoholhoudende drank dat:
 - a. het alcoholgehalte van zijn adem bij een onderzoek hoger blijkt te zijn dan tweehonderdtwintig microgram alcohol per liter uitgeademde lucht, dan wel;
 - b. het alcoholgehalte van zijn bloed bij een onderzoek hoger blijkt te zijn dan een halve milligram alcohol per milliliter bloed.

Artikel 23

Het is degene die een motorvoertuig onder toezicht bestuurt in de zin van artikel 1 sub g verboden daarmee te rijden indien de toezichthouder verkeert in een toestand als in artikel 22 is omschreven.

Artikel 24

1. Bij verdenking dat de bestuurder van een voertuig heeft gehandeld in strijd met artikel 22, kan de opsporingsambtenaar hem bevelen zijn medewerking te verlenen aan een onderzoek als bedoeld in artikel 22, tweede lid, onder a.
2. De bestuurder aan wie het in het eerste lid bedoelde bevel is gegeven, is verplicht ademlucht te blazen in een door de opsporingsambtenaar aangewezen apparaat en gevolg te geven aan alle door de ambtenaar ten dienste van het onderzoek gegeven aanwijzingen.

3. De in het tweede lid genoemde verplichtingen gelden niet voor de verdachte van wie aannemelijk is dat het verlenen van medewerking aan een ademonderzoek voor hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk of onmogelijk is.
4. In het geval bedoeld in het derde lid, dan wel indien de medewerking van de verdachte niet heeft geleid tot een voltooid ademonderzoek, kan de opsporingsambtenaar de verdachte vragen of hij zijn toestemming geeft tot het verrichten van een onderzoek als bedoeld in artikel 22, tweede lid, onder b.
Gelijke bevoegdheid heeft de opsporingsambtenaar, indien het vermoeden bestaat dat de verdachte onder invloed van een andere in artikel 22, eerste lid, bedoelde stof dan alcoholhoudende drank verkeert.
5. Indien de bestuurder zijn op grond van het vierde lid gevraagde toestemming niet verleent, kan de officier van justitie, of een hulpofficier van justitie hem bevelen zich te onderwerpen aan een bloedonderzoek.
6. De bestuurder wie is bevolen zich aan een bloedonderzoek te onderwerpen is verplicht aan dit bevel gevolg te geven en zijn medewerking te verlenen; hem wordt door een arts zoveel bloed afgenomen als voor het onderzoek noodzakelijk is.
7. De in het zesde lid genoemde verplichting geldt niet voor de verdachte van wie aannemelijk is, dat afname van bloed bij hem om bijzondere geneeskundige redenen ongewenst is.
8. De krachtens het zevende lid vrijgestelde personen zijn verplicht mee te werken aan een door de officier van justitie of door een hulpofficier bevolen onderzoek teneinde op andere wijze dan door ademonderzoek het gebruik van de artikel 22, eerste lid, bedoelde stoffen of het in artikel 22, tweede lid, onder b, genoemde gehalte vast te stellen.
9. Indien de verdachte niet in staat is zijn wil kenbaar te maken, kan hem met toestemming van de officier van justitie of een hulpofficier, door een arts de in het zesde lid bedoelde hoeveelheid bloed worden afgenomen, tenzij aannemelijk is dat dit bij hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is. Een onderzoek van het bloed vindt niet plaats dan nadat de verdachte in de gelegenheid is gesteld zijn toestemming daartoe te geven. Zonodig kan hem, overeenkomstig het bepaalde in het vijfde lid worden bevolen zijn medewerking te verlenen. Indien de verdachte weigert zijn medewerking te verlenen wordt het bloedmonster vernietigd.
10. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels omtrent de uitvoering van dit artikel gegeven.

Paragraaf 3

INVORDERING VAN HET RIJBEWIJS

Artikel 25

1. Op eerste vordering van de bij artikel 8, eerste lid sub 3 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen bedoelde personen is de bestuurder van een motorvoertuig tegen wie door een van deze personen ter zake van overtreding van artikel 22 t/m 24 proces-verbaal wordt opgemaakt, verplicht zijn rijbewijs af te geven.

2. Het ingevorderde rijbewijs wordt, samen met het proces-verbaal onverwijld toegestuurd aan de Officier van Justitie. Deze is bevoegd het rijbewijs onder zich te houden, totdat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan of, indien bij die uitspraak aan de bestuurder de bevoegdheid, motorvoertuigen te besturen is ontzegd, tot het tijdstip waarop die uitspraak, wat betreft de bijkomende straf van de ontzegging, voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden. Alsdan levert de Officier van Justitie het desbetreffende rijbewijs in bij degene die het heeft afgegeven.
3. De bij artikel 8, eerste lid sub 3 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen genoemde personen die gebruik maken van de in het eerste lid genoemde bevoegdheid en de Officier van Justitie die gebruik maakt van de in het tweede lid genoemde bevoegdheid melden dit onverwijld aan een door het bestuurscollege aan te wijzen instantie. Evenzo meldt de Officier van Justitie voornoemd instantie indien hij het rijbewijs aan de houder teruggeeft.
4. Ingeval van toepassing van het eerste of tweede lid van dit artikel kan elke belanghebbende bij bezwaarschrift daartegen opkomen. Dit bezwaarschrift wordt ingediend bij het Gerecht in Eerste Aanleg. Het Gerecht in Eerste Aanleg geeft, zo spoedig mogelijk, na de belanghebbende te hebben gehoord, althans te hebben opgeroepen, zijn met redenen omklede beschikking, welke onverwijld aan de belanghebbende wordt betekend. Tegen de beschikking kan door de Officier van Justitie binnen drie dagen daarna en door de belanghebbende binnen drie dagen na de betekening in beroep worden gekomen bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba. Het Hof beslist zo spoedig mogelijk.

Paragraaf 4

DOORRIJDEN NA EEN ONGEVAL

Artikel 26

1. Het is de bestuurder van een motorvoertuig, een fiets of een ander voertuig verboden na een ongeval, ontstaan hetzij als gevolg van een botsing, aan- of overrijding met dat voertuig, hetzij als gevolg van enige handeling ter voorkoming van een botsing met of aan- of overrijding door dat motorvoertuig, fiets of ander voertuig:
 - a. waarbij een mens is gedood of gewond, de gezondheid van een mens is benadeeld, of schade is toegebracht aan enig goed van een ander dan de bestuurder of berijder dan wel een inzittende of passagier van dat voertuig door te rijden voordat de identiteit van zijn persoon en, voor wat motorvoertuigen betreft, van het motorvoertuig, behoorlijk is vastgesteld;
 - b. waarbij een mens letsel heeft bekomen of de gezondheid van een mens is benadeeld, deze opzettelijk in hulpeloze toestand te laten.

2. Strafvervolgning op grond van het eerste lid, aanhef en sub a, is uitgesloten tegen de in dat lid bedoelde bestuurder, die binnen vierentwintig uur na het geval, voordat hij als verdachte is aangehouden of verhoord, vrijwillig van het ongeval kennis geeft aan een der bij artikel 8, eerste lid sub 3 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen bedoelde personen en daarbij tevens de opgaven doet, die vereist zijn voor de vaststelling van de identiteit van zijn persoon en, wat motorvoertuigen betreft, zijn motorvoertuig.

Paragraaf 5

JOYRIDING

Artikel 27

Het is verboden om opzettelijk wederrechtelijk een aan een ander toebehorend motorvoertuig op een weg te gebruiken.

Paragraaf 6

WEDSTRIJDEN

Artikel 28

1. Het is verboden op een weg een wedstrijd met voertuigen of dieren te houden of daaraan deel te nemen.
2. Onder wedstrijd wordt, voor de toepassing van dit artikel mede verstaan, elk rijden of voortbewegen van voertuigen of dieren ter vergelijking van prestatie hetzij van de dieren of voertuigen.
3. Als deelnemers worden beschouwd de bestuurder van een voertuig en de berijder van een dier, waarmede aan een wedstrijd wordt deelgenomen, en de eigenaar of houder van een voertuig en van een dier, die daarmede aan een wedstrijd doet of laat deelnemen.

Paragraaf 7

BEKWAAMHEID VAN DE BESTUURDER

Artikel 29

1. Het is de bestuurder van een voertuig verboden daarmede op een weg te rijden indien de bestuurder:
 - a. door ouderdom, zwakte, ziekte, of vermoeidheid of door enige andere oorzaak daartoe klaarblijkelijk onbekwaam is;
 - b. een cellulaire telefoon of portofoon gebruikt.
2. Het in het eerste lid onder b bedoelde verbod geldt niet voor het gebruik van een zogenaamde "hands-free" installatie.

Paragraaf 8

PLAATS OP DE WEG

Artikel 30

1. Bestuurders zijn verplicht zoveel mogelijk rechts te houden.
2. Indien de weg bestaat uit twee gescheiden rijbanen, bestaande uit meer dan één rijstrook in dezelfde richting, mogen andere bestuurders, dan die genoemd in artikel 32 tot en met artikel 35, de rijstrook blijven volgen waarin zij zich bevinden.
3. Fietsers rijden met maximaal twee naast elkaar.

Artikel 31

1. Voetgangers gebruiken het trottoir of het voetpad.
2. Zij gebruiken het fietspad indien een voetpad ontbreekt.
3. Zij gebruiken de berm of de uiterste zijde van de rijbaan, indien ook het fietspad ontbreekt.
4. Voetgangers mogen de rijbaan gebruiken indien zij een colonne, een optocht of een uitvaartstoet vormen.

Artikel 32

1. Fietsers gebruiken het fietspad.
2. Zij gebruiken de rijbaan indien een fietspad ontbreekt.
3. Fietsen op een autoweg is verboden, tenzij dit door middel van een toegevoegd onderbord wel wordt toegestaan.

Artikel 33

Bromfietsers gebruiken de rijbaan.

Artikel 34

Bestuurders van een invalidervoertuig gebruiken het voetpad, het fietspad of de rijbaan.

Artikel 35

1. Ruiters gebruiken het ruiterspad.
2. Zij gebruiken de berm of de rijbaan indien een ruiterspad ontbreekt.

Artikel 36

Andere bestuurders dan die genoemd in de artikelen 32 tot en met 35 gebruiken de rijbaan.

Paragraaf 9

INHALEN

Artikel 37

1. Inhalen geschiedt links.
2. Bestuurders die links voorgesorteerd hebben en te kennen hebben gegeven dat zij naar links willen afslaan, worden rechts ingehaald.
3. Indien de weg bestaat uit twee gescheiden rijbanen, elk bestaande uit meer dan een rijstrook in dezelfde richting is rechts inhalen toegestaan.
4. Fietzers en bromfietzers dienen elkaar links in te halen; zij mogen andere bestuurders rechts inhalen.

Artikel 38

Het is verboden een voertuig vlak voor of op een voetgangersoversteekplaats in te halen.

Artikel 39

Het is verboden een voertuig vlak voor of op een kruispunt in te halen indien daarbij gebruik moet worden gemaakt van het voor het tegemoetkomende verkeer bestemde weggedeelte.

Paragraaf 10

OPRIJDEN VAN KRUISPUNTEN

Artikel 40

Bestuurders mogen een kruispunt niet blokkeren.

Paragraaf 11

VERLENEN VAN VOORRANG

Artikel 41

1. Op kruispunten verlenen bestuurders voorrang aan de voor hen van rechts komende bestuurders.
2. Op deze regel gelden de volgende uitzonderingen:
 - a. bestuurders op een onverharde weg verlenen voorrang aan bestuurders op een verharde weg;
 - b. bestuurders die een kruispunt naderen over een weg die loodrecht of nagenoeg loodrecht op een andere weg uitmondt en ter plaatse eindigt, verlenen voorrang aan het verkeer dat over die andere (doorlopende) weg het kruispunt nadert;

- c. fietsers, bromfietsers, bestuurders van een invalidervoertuig, bestuurders van een wagen, ruiters en geleiders van rij- of trekdieren of vee, verlenen voorrang aan bestuurders van een motorvoertuig.

Paragraaf 12

DOORSNIJDEN MILITAIRE COLONNES

Artikel 42

Weggebruikers mogen militaire colonnes niet doorsnijden.

Paragraaf 13

AFSLAAN

Artikel 43

1. Bestuurders die willen afslaan, moeten voorsorteren:
 - a. indien zij naar rechts willen afslaan, door tijdig zoveel mogelijk aan de rechterzijde te gaan rijden;
 - c. indien zij naar links willen afslaan, door tijdig zoveel mogelijk tegen de wegas te rijden of bij rijbanen bestemd voor bestuurders in één richting daarop zoveel mogelijk links te houden.
2. Bestuurders moeten alvorens af te slaan een teken met hun richtingaanwijzer of, bij afwezigheid daarvan, met hun arm geven.

Artikel 44

1. Bestuurders die afslaan, moeten het verkeer dat hen op dezelfde weg tegemoet komt of dat op dezelfde weg zich naast dan wel links of rechts dicht achter hen bevindt, voor laten gaan.
2. Bestuurders die naar links afslaan, moeten tegemoetkomende bestuurders die op hetzelfde kruispunt naar rechts afslaan voor laten gaan.
3. Het eerste en tweede lid gelden niet voor bestuurders van een motorvoertuig dat behoort tot een militaire colonne.

Paragraaf 14

SNELHEID

Artikel 45

1. De bestuurder moet in staat zijn zijn voertuig tot stilstand te brengen binnen de afstand waarover hij de weg kan overzien en waarover deze vrij is.
2. De bestuurders van motorvoertuigen moeten hun snelheid aanpassen aan de snelheid van de overige bestuurders van motorvoertuigen.

Artikel 46

Binnen de bebouwde kom gelden de volgende maximumsnelheden:

- a. voor motorvoertuigen 40 km per uur;
- b. voor bromfietsen en invalidervoertuigen, uitgerust met een motor, 30 km per uur;
- c. op autowegen bedraagt de minimumsnelheid 40 km per uur;
- d. op autowegen bedraagt de maximumsnelheid 80 km per uur.

Artikel 47

Buiten de bebouwde kom gelden de volgende maximumsnelheden:

- a. voor motorvoertuigen 60 km per uur;
- b. voor bromfietsen en invalidervoertuigen, uitgerust met een motor, 40 km per uur;
- c. op autowegen bedraagt de minimumsnelheid 40 km per uur;
- d. op autowegen bedraagt de maximumsnelheid 80 km per uur.

Artikel 48

Voor zover niet ingevolge andere artikelen een lagere maximumsnelheid geldt, geldt voor tractoren en zelfrijdende werktuigen een maximumsnelheid van 25 km per uur.

Paragraaf 15

STILSTAAN

Artikel 49

1. De bestuurder mag zijn voertuig slechts laten stilstaan aan de uiterst rechterzijde van de rijbaan;
2. De bestuurder mag zijn voertuig niet laten stilstaan:
 - a. op een kruispunt;
 - b. op een oversteekplaats of binnen een afstand van vijf meter daarvan;
 - c. bij een bushalte ter hoogte van de markering, dan wel, ingeval die markering niet is aangebracht, op een afstand van minder dan 12 meter van het bord;
 - d. langs een gele doorgetrokken streep;
 - e. langs autowegen.
3. Onderdeel c van het tweede lid geldt niet voor het onmiddellijk laten in- en uitstappen van passagiers.

Paragraaf 16

PARKEREN

Artikel 50

1. De bestuurder parkeert zijn voertuig aan de uiterste rechterzijde van de rijbaan;

2. De bestuurder mag zijn voertuig niet parkeren:
 - a. bij een kruispunt op een afstand van minder dan vijf meter daarvan;
 - b. voor een inrit of een uitrit;
 - c. daar, waar vanwege de gezaghebber een parkeermeter waaronder mede begrepen een parkeerautomaat is geplaatst, indien de aanwijzingen gegeven voor het gebruik van de parkeermeter, niet worden opgevolgd of indien de ingevolge artikel 2 van de Parkeermeterverordening (A.B. 1975 no. 50) aangegeven uren zijn verstreken;
 - d. buiten de bebouwde kom op de rijbaan van een voorrangsweg;
 - e. op een parkeerplaats voor zover zijn voertuig niet behoort tot de categorie die is aangegeven, op een andere wijze dan is aangegeven, dan wel op andere dagen of uren dan zijn aangegeven;
 - f. langs een gele onderbroken streep;
 - g. binnen een afstand van 5 meter van een waterwinplaats ten behoeve van de brandweer;
 - h. langs autowegen.
3. De bestuurder mag zijn voertuig voorts niet dubbel parkeren.

Artikel 51

1. Op een invalidenparkeerplaats mag slechts worden geparkeerd door bestuurders van een:
 - a. invalidervoertuig;
 - c. motorvoertuig op meer dan twee wielen waarin een geldige invalidenparkeerkaart duidelijk zichtbaar is aangebracht.
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de afgifte van de invalidenparkeerkaart en de instantie die met de afgifte van de invalidenparkeerkaart wordt belast.

Paragraaf 17

HET PLAATSEN VAN FIETSEN EN BROMFIETSEN

Artikel 52

Fietsen en bromfietsen worden geplaatst op het trottoir, op het voetpad of in de berm dan wel op andere door het bevoegde gezag aangewezen plaatsen.

Paragraaf 18

SIGNALEN

Artikel 53

Bestuurders mogen slechts geluidsignalen en knippersignalen geven ter afwending van dreigend gevaar.

Artikel 54

Bestuurders van motorvoertuigen ten dienste van politie en brandweer, ziekenauto's, motorvoertuigen van andere door de gezaghebber aangewezen hulpverleningsdiensten voeren blauw zwaai- of knipperlicht en een sirene om kenbaar te maken dat zij een dringende taak vervullen.

Artikel 55

Bestuurders van motorvoertuigen, die voor nader aan te geven werkzaamheden worden gebruikt, voeren onder nader aan te geven omstandigheden tijdens deze werkzaamheden geel zwaai- of knipperlicht.

Artikel 56

1. De gezaghebber geeft nadere regels over de in de artikelen 54 en 55 bedoelde signalen alsmede over het gebruik van de signalen en de in artikel 55 bedoelde werkzaamheden en omstandigheden.
2. Signalen mogen niet worden gegeven in andere gevallen of op andere wijze dan in deze paragraaf is toegestaan.

Paragraaf 19

GEBRUIK VAN LICHTEN TIJDENS HET RIJDEN

Artikel 57

1. Bestuurders van motorvoertuigen moeten dimlicht voeren bij nacht en bij dag indien het zicht ernstig wordt belemmerd.
2. Het voeren van grootlicht in plaats van dimlicht is toegestaan behalve in de volgende gevallen:
 - a. bij het tegenkomen van een andere weggebruiker;
 - b. bij het op korte afstand volgen van een ander voertuig.
3. Achterlicht en de verlichting van de achterkentekenplaat moeten steeds gelijktijdig met grootlicht of dimlicht branden.

Artikel 58

Gekoppelde aanhangwagens moeten bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd, en bij nacht achterlicht en verlichting van de achterkentekenplaat voeren.

Artikel 59

Bij regen, die het zicht ernstig belemmert, mogen bestuurders van motorvoertuigen grootlicht of dimlicht voeren.

Artikel 60

Fietsers, bromfietsers en bestuurders van invalidervoertuigen en wagens moeten bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd, en bij nacht voor- en achterlicht voeren.

Artikel 61

Ruiters en geleiders van rij- of trekdieren en vee moeten bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd en bij nacht een lantaarn meevoeren die naar voren wit of geel licht en naar achteren rood licht moet stralen.

Artikel 62

Door voetgangers gevormde colonnes en optochten moeten buiten de bebouwde kom bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd en bij nacht aan de linker voorzijde een naar alle zijden wit of geel licht uitstralende lantaarn en aan de linker achterzijde een naar alle zijden rood licht uitstralende lantaarn meevoeren.

Paragraaf 20

GEBRUIK VAN LICHTEN TIJDENS HET STILSTAAN

Artikel 63

Bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen, die buiten de bebouwde kom stilstaan op de rijbaan en op langs autowegen gelegen parkeerstroken, parkeerhavens, vluchtstroken en vluchthavens moeten bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd, en bij nacht parkeerlicht en achterlicht voeren.

Artikel 64

Stilstaande aanhangwagens moeten buiten de bebouwde kom op de rijbaan en op, langs autowegen gelegen parkeerstroken, parkeerhavens, vluchtstroken en vluchthavens bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd, en bij nacht achterlicht voeren.

Artikel 65

Stilstaande wagens moeten buiten de bebouwde kom op de rijbaan bij dag, indien het zicht ernstig wordt belemmerd, en bij nacht voor- en achterlicht voeren.

Paragraaf 21

BIJZONDERE LICHTEN

Artikel 66

Bestuurders van motorvoertuigen mogen tegelijk met grootlicht of dimlicht aan de voorzijde bermlicht, richtlicht of verlichting ter aanduiding van de omtrek van het motorvoertuig of van de lading voeren.

Paragraaf 22

VERKEERSPLEINEN

Artikel 67

Het is bestuurders van motorvoertuigen toegestaan vlak voor of op verkeerspleinen anders dan aan de rechterzijde van de rijbaan te rijden.

Artikel 68

Het is bestuurders toegestaan vlak voor of op verkeerspleinen rechts in te halen.

Paragraaf 23

VOETGANGERS

Artikel 69

1. Bestuurders moeten blinden, voorzien van een blindenstok, en overigens alle personen die zich moeilijk voortbewegen, voor laten gaan.
2. Bestuurders moeten voetgangers en bestuurders van een invalidervoertuig, die op een voetgangersoversteekplaats oversteken of kennelijk op het punt staan zulks te doen, voor laten gaan.
3. Het tweede lid geldt niet voor bestuurders van een motorvoertuig dat behoort tot een militaire colonne.
4. Het tweede lid geldt evenmin, indien voor de voetgangers en de bestuurders van een invalidervoertuig een rood voetgangerslicht of een geel knipperlicht als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van toepassing is.

Paragraaf 24

VOORRANGSVOERTUIGEN

Artikel 70

Weggebruikers moeten bestuurders van een voorrangsvoertuig voor laten gaan.

Paragraaf 25

LOSLOPEND VEE

Artikel 71

1. Het is verboden rij- of trekdieren of vee zonder toezicht op de weg los te laten lopen.
2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van wegen die daartoe door het bevoegde gezag zijn aangewezen.

Paragraaf 26

SLEPEN

Artikel 72

Het is bestuurders van motorvoertuigen verboden een ander motorvoertuig te slepen, indien de afstand van de achterzijde van het trekkende voertuig tot de voorzijde van het gesleepte voertuig meer dan vijf meter bedraagt.

Paragraaf 27

BIJZONDERE MANOEUVRES

Artikel 73

1. Bestuurders die een bijzondere manoeuvre uitvoeren, zoals wegrijden, achteruitrijden, uit een uitrit de weg oprijden, van een weg een inrit oprijden, keren, van de invoegstrook de doorgaande rijbaan oprijden, van de doorgaande rijbaan de uitrijstrook oprijden en van rijstrook wisselen, moeten het overige verkeer voor laten gaan.
2. Op autowegen is keren verboden.

Artikel 74

Bestuurders van motorvoertuigen moeten een teken met hun richtingaanwijzer, of bij afwezigheid daarvan met hun arm, geven, indien zij willen wegrijden, andere bestuurders van motorvoertuigen willen inhalen, de doorgaande rijbaan willen oprijden en verlaten en indien zij van rijstrook willen wisselen alsmede bij alle andere belangrijke zijdelingse verplaatsingen.

Artikel 75

1. Binnen de bebouwde kom moeten bestuurders aan bestuurders van een grote autobus de gelegenheid geven van een bushalte weg te rijden, wanneer de bestuurder van die autobus door het geven van een teken met zijn richtingaanwijzer, zijn voornemen om weg te rijden kenbaar maakt.
2. Het eerste lid geldt niet voor bestuurders van een motorvoertuig dat behoort tot een militaire colonne.

Paragraaf 28

ONNODIG GELUID

Artikel 76

Bromfietzers en bestuurders van motorfietsen en motorvoertuigen mogen met hun voertuig geen onnodig geluid veroorzaken.

Paragraaf 29

GEVARENDRIEHOEK

Artikel 77

1. Stilstaande motorvoertuigen op meer dan twee wielen en aanhangwagens moeten worden aangeduid door een gevarendriehoek, indien het voertuig een obstakel vormt dat door naderende bestuurders niet tijdig als zodanig kan worden opgemerkt.
2. De gevarendriehoek moet goed zichtbaar op de weg worden geplaatst op een afstand van ongeveer 30 meter van het voertuig en in de richting van het verkeer waarvoor het voertuig gevaar oplevert.
3. Het eerste lid geldt niet wanneer een knipperend waarschuwingslicht wordt gevoerd.

Paragraaf 30

AUTOGORDELS

Artikel 78

1. Bestuurders van motorvoertuigen en de naast hen gezeten passagiers, voorzover deze aan een portier grenzen, moeten gebruik maken van de voor hen beschikbare autogordel. Naast de bestuurder gezeten passagiers jonger dan 12 jaren die korter zijn dan 1.50 meter moeten gebruik maken van een voor hen geschikt en door de gezaghebber goedgekeurd kinderbeveiligingsmiddel.
2. Andere dan in het eerste lid bedoelde passagiers moeten, voorzover deze aan een portier grenzen, eveneens gebruik maken van de voor hen beschikbare autogordel. Indien deze passagiers jonger zijn dan 12 jaren en korter dan 1.50 meter, moeten zij gebruik maken van een voor hen geschikt en door de gezaghebber goedgekeurd kinderbeveiligingsmiddel, indien dit aanwezig is. Indien een dergelijk kinderbeveiligingsmiddel niet aanwezig is, moeten passagiers van 3 tot 12 jaren die korter zijn dan 1.50 meter gebruik maken van de voor hen beschikbare autogordel.

3. Bestuurders en passagiers die korter zijn dan 1.50 meter en die gebruik moeten maken van een autogordel mogen een driepuntsgordel gebruiken als dijbeengordel.
4. Het is bestuurders verboden passagiers jonger dan 12 jaren te vervoeren op een andere wijze dan in dit artikel voorgeschreven.
5. Het eerste lid is niet van toepassing op bestuurders van motorvoertuigen:
 - a. op twee wielen met zijspanwagen;
 - b. waarvoor blijkens een aantekening in het daarvoor afgegeven keuringsbewijs de verplichting niet geldt;
 - c. waarvoor blijkens een aantekening in het aan de bestuurder afgegeven rijbewijs de bestuurder als gevolg van een lichaaamlijk gebrek niet in staat is een autogordel in de sluiting te bevestigen;
 - d. bedoeld in artikel 1 sub c, d en f van de Eilandsverordening personenvervoer (A.B. 1992 no. 7) tijdens het vervoeren van passagiers tegen vergoeding.
6. Het tweede lid is niet van toepassing op passagiers:
 - a. van motorvoertuigen als bedoeld in het vijfde lid onder a, c en d;
 - b. die krachtens vergunning in de laadbak worden vervoerd.
7. De gezaghebber kan bepalen dat op nader aangeduide soorten kinderbeveiligingsmiddelen ter bescherming van weggebruikers en passagiers, behorende tot een goedgekeurd type, overeenkomstig door hem vastgestelde regels een door hem vastgesteld keurmerk of een door hem bekendgemaakte aanduiding moet zijn vermeld dan wel door hem aangewezen gegevens moeten zijn vermeld.

Paragraaf 31

HELMEN

Artikel 79

1. Het is de bestuurder van een bromfiets of een motorfiets, al dan niet met zijspan of aanhangwagen, verboden daarmee te rijden, zonder dat hij en de persoon of personen, die hij vervoert, een goed passende helm dragen, die:
 - a. door middel van een sluiting op deugdelijke wijze op het hoofd is bevestigd;
 - b. door de gezaghebber is goedgekeurd voor de betrokken categorie en voorzien is van een door de gezaghebber vastgesteld goedkeuringsmerk;
 - c. in goede technische staat verkeert.
2. Het is een persoon verboden zich op een rijwiel met hulpmotor of motorvoertuig op twee of drie wielen, dan wel in een daardoor voortbewogen zijspan of aanhangwagen te bevinden, zonder dat hij een goed passende helm draagt, die voldoet aan het bepaalde in het eerste lid sub a, b en c.
3. De gezaghebber kan bepalen dat op nader aangeduide soorten helmen ter bescherming van weggebruikers en passagiers, behorende tot een goedgekeurd type, overeenkomstig door hem vastgestelde regels een door hem vastgesteld keurmerk of een door hem bekendgemaakte aanduiding moet zijn vermeld dan wel door hem aangewezen gegevens moeten zijn vermeld.

Paragraaf 32

BELADING VAN VOERTUIGEN

Artikel 80

Indien de lading van een motorvoertuig, hetzij aan de voorzijde, hetzij aan de achterzijde buiten de omtrekken van het voertuig uitsteekt, dient hieraan aan het uiteinde bij dag een rode vlag van 0,40 m x 0,40 m, en bij nacht aan de voorzijde een wit licht, en aan de achterzijde een rood licht uitstralende lantaarn te zijn bevestigd.

Artikel 81

De lading mag aan de voorzijde niet meer dan 3,50 m voor de achterzijde van het stuurwiel uitsteken.

Artikel 82

De lading mag aan de achterzijde niet meer dan 5 m achter de achteras uitsteken.

Artikel 83

1. Uitsluitend voorwerpen van een langgerekte vorm, welke uit één deel bestaan mogen buiten het voertuig uitsteken.
2. De in het eerste lid bedoelde voorwerpen moeten zodanig op het laadvlak zijn ondersteund en bevestigd dat zij niet kunnen kantelen of verschuiven.
3. De in het eerste lid bedoelde voorwerpen mogen geen grote trillingen teweeg kunnen brengen, noch de stabiliteit van het voertuig nadelig beïnvloeden.
4. De in het eerste lid bedoelde voorwerpen mogen het wegdek niet raken.

Artikel 84

1. Een voertuig mag niet worden overbeladen, noch zodanig beladen dat de bestuurder onvoldoende uitzicht naar voren, terzijde of, al dan niet met behulp van spiegels op het links en rechts naast hem gelegen weggedeelte heeft.
2. Alwaar in deze verordening eisen ten aanzien van de hoogte en breedte van voertuigen worden gesteld, worden bij de hoogte en breedte, de lading van het voertuig medegerekend.
3. De bestuurder mag bij het besturen niet op enigerlei wijze worden gehinderd door passagiers, lading of op andere wijze.
4. Door de gezaghebber kan ontheffing worden verleend voor bijzonder transport.

Paragraaf 33

MAXIMAAL TOELAATBARE VOERTUIGGEWICHT EN MAXIMALE ASLAST

Artikel 85

Het is de bestuurder van een voertuig verboden daarmee te rijden en de eigenaar of houder verboden daarmee te doen of laten rijden:

- a. over primaire hoofdwegen en over bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen verbindingswegen naar industrieterreinen indien het totaal gewicht van het voertuig meer bedraagt dan 45 ton dan wel het voertuig een afgeleide asdruk heeft van 15 ton (150 kN);
- b. over secundaire en tertiaire hoofdwegen indien het totaal gewicht van het voertuig meer bedraagt dan 30 ton dan wel het voertuig een afgeleide asdruk heeft van 10 ton (100 kN);
- c. over alle overige wegen indien het totaal gewicht van het voertuig meer bedraagt dan 20 ton dan wel het voertuig een afgeleide asdruk heeft van 10 ton (100 kN).

Hoofdstuk IV

TECHNISCHE EISEN

Paragraaf 1

MOTORFIETSEN

Artikel 86

1. Ten aanzien van de inrichting van motorfietsen gelden de volgende eisen.
 - a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 1.50 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 1.50 m;
 - 3° zij mogen niet langer zijn dan 3.50 m;
 - 4° met een aangekoppelde aanhangwagen mag de totale lengte maximaal 8 m bedragen;
 - b. Merktekens:

Zij moeten zijn voorzien van de volgende aanwijzingen, die op een behoorlijk leesbare plaats in eenvoudig leesbare onuitwisbare tekens zijn aangebracht:

 - 1° de naam of handelsmerk van de fabrikant;
 - 2° op het onderstel of het koetswerk het fabrieksnummer of serienummer;
 - 3° op de motor het motornummer.
 - c. Zitplaatsen:

Zij mogen ten hoogste van twee zitplaatsen zijn voorzien;
 - d. Stuurinrichting:

Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting;
 - e. Banden:

De wielen moeten zijn voorzien van luchtbanden;
 - f. Draagveren:

Zij moeten zijn voorzien van goed werkende draagveren;
 - g. Remmen:

Zij moeten zijn voorzien van twee deugdelijke remmen;
 - h. Hoorn:

Zij moeten voorzien zijn van één hoorn met vaste toonhoogte en voldoende geluidsterkte. Een samenstel van hoorns die tegelijk werken wordt als een hoorn beschouwd.
 - i. Inrichting:

De inrichting dient zodanig te zijn dat gevaar voor brand, ontploffing en hinder voor andere weggebruikers door rook, damp of walm wordt voorkomen.
 - j. Uitlaat:

Zij moeten zijn voorzien van een uitlaat waardoor de afgewerkte gassen worden afgevoerd;
 - k. Stoplichten:

Zij moeten zijn voorzien van tenminste één stoplicht;

- I. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van tenminste één dimlicht;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van tenminste één grootlicht;
 - 3° zij moeten zijn voorzien van tenminste één achterlicht;
 - 4° zij moeten zijn voorzien van een rode reflector;
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 2

MOTORVOERTUIGEN OP DRIE WIELEN

Artikel 87

1. Ten aanzien van de inrichting van motorvoertuigen op drie wielen, waarvan het ledig gewicht niet meer bedraagt dan 400 kg, gelden de volgende eisen.

Voor de bepaling van het aantal wielen worden twee naast elkaar aangebrachte wielen van gelijke afmeting als één wiel beschouwd, indien de afstand tussen de binnenzijden van de op die wielen gemonteerde banden niet meer bedraagt dan de breedte van een van die banden in normale spanningstoestand en in onbelaste staat.

 - a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 3.50 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 2.50 m;
 - 3° zij mogen niet langer zijn dan 10 m;
 - 4° met een aangekoppelde aanhangwagen mag de totale lengte maximaal 18 m bedragen;
 - b. Merktekens:

Zij moeten zijn voorzien van de volgende aanwijzingen, die op een behoorlijk leesbare plaats in eenvoudig leesbare onuitwisbare tekens zijn aangebracht;

 - 1° naam of handelsmerk van de fabrikant;
 - 2° op het onderstel of het koetswerk het fabrieksnummer of serienummer;
 - 3° op de motor het motornummer.
 - c. Spiegels:

Zij moeten zijn voorzien van een linker buitenspiegel; dit geldt niet voor die voertuigen waarbij de bestuurder een zodanige plaats inneemt, dat hij van zijn zitplaats het achter hem liggende weggedeelte kan overzien;
 - d. Ruitewissers:

Zij moeten zijn voorzien van ruitewissers.
 - e. Stuurinrichting:

Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting;
 - f. Banden:

De wielen moeten zijn voorzien van luchtbanden;
 - g. Draagveren:

Zij moeten zijn voorzien van goed werkende draagveren; dit geldt niet ten aanzien van het in het symmetrievlak aangebracht wiel;
 - h. Remmen:

Zij moeten zijn voorzien van twee deugdelijke remmen;
 - i. Hoorn:

Zij moeten zijn voorzien van één hoorn met vaste toonhoogte en voldoende geluidsterkte. Een samenstel van hoorns die tegelijk werken wordt als één

- hoorn beschouwd.
- j. Inrichting:
De inrichting dient zodanig te zijn dat gevaar voor brand, ontploffing en hinder voor andere weggebruikers door rook, damp of walm wordt voorkomen.
 - k. Uitlaat:
Zij moeten zijn voorzien van een uitlaat waardoor de afgewerkte gassen worden afgevoerd.
 - l. Stoplichten:
Zij moeten zijn voorzien van tenminste één stoplicht;
 - m. Richtingaanwijzers:
Zij moeten zijn voorzien van richtingaanwijzers; dit geldt niet voor die voertuigen waarop de bestuurder een zodanige zitplaats inneemt, dat de door hem met de arm gegeven seinen zowel voor het achteropkomende als voor het tegemoetkomende verkeer duidelijk zichtbaar zijn;
 - n. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van ten minste één dimlicht uitstralen;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van ten minste één grootlicht;
 - 3° zij moeten zijn voorzien van ten minste één achterlicht;
 - 4° zij moeten zijn voorzien van ten minste twee rode reflectoren;
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 3

MOTORVOERTUIGEN

Artikel 88

1. Ten aanzien van de inrichting van motorvoertuigen waarvan het ledig gewicht, vermeerderd met het laadvermogen, niet meer bedraagt dan 3500 kg en die niet zijn ingericht voor het vervoer van meer dan 8 personen, de bestuurder daaronder niet begrepen gelden de volgende eisen.
- a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 3.50 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 2.50 m;
 - 3° zij mogen niet langer zijn dan 10 m;
 - 4° met een aangekoppelde aanhangwagen met de totale lengte maximaal 18 m bedragen;
 - 5° de afstand van de voorzijde van het motorvoertuig tot de achterzijde van het stuurwiel mag niet meer bedragen dan 3.50 m.

b. Merktekens:

Zij moeten zijn voorzien van de volgende aanwijzingen, die op een behoorlijk leesbare plaats in eenvoudig leesbare onuitwisbare tekens zijn aangebracht:

- 1° naam of handelsmerk van de fabrikant;
- 2° op het onderstel of het koetswerk het fabrieksnummer of serienummer;
- 3° op de motor het motornummer.

c. Ruiten:

1° de voor-, zij- en achterruiten moeten uit veiligheidsglas bestaan en vervaardigd zijn van duurzaam, zowel van binnen als van buiten goed doorzichtig materiaal en mogen geen barsten of verkleuringen vertonen die het uitzicht van de bestuurder belemmeren. Personen en voorwerpen moeten door dit materiaal goed herkenbaar worden gezien.

2° het is verboden enig materiaal aan, op of tegen de in het eerste lid bedoelde ruiten te hechten, te plakken of aan te brengen, waardoor het uitzicht van de bestuurder kan worden belemmerd dan wel personen of voorwerpen van binnen of van buiten vaag, verwrongen of in het geheel niet kunnen worden gezien.

3° de eisen waaraan tijdens het fabricageproces van het motorvoertuig verdonkerde voor-, zij- en achterruiten dienen te voldoen worden bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

d. Ruitewissers:

Zij moeten zijn voorzien van tenminste een ruitewisser die de gehele voorruit bestrijkt.

e. Spiegels:

1° zij moeten zijn voorzien van een linker buitenspiegel;

2° zij moeten zijn voorzien van een binnenspiegel;

3° indien niet voldaan kan worden aan het vereiste gezichtsveld dient het voertuig tevens te zijn voorzien van een rechter buitenspiegel.

f. Inrichting personencabine:

1° indien naast de bestuurder een of meer personen gezeten zijn, moet de vrije ruimte van de zitplaatsen, langs de achterzijde van de zitplaatsen, tussen de wanden gemeten tenminste 0,60 m bedragen voor de bestuurder en 0,40 m voor elk der andere personen;

2° naast of voor de bestuurder mogen zich uitsluitend personen bevinden die op daarvoor bestemde zitplaatsen zijn gezeten;

3° motorvoertuigen van een bouwjaar na 1986 moeten voor de aanwezige zitplaatsen op de voorbank, voor zover deze aan een portier grenzen, zijn voorzien van deugdelijke bevestigingspunten en van in goede staat verkerende en degelijk bevestigde autogordels;

4° motorvoertuigen van een bouwjaar na 1994 moeten voor alle aanwezige zitplaatsen, voor zover deze aan een portier grenzen, zijn voorzien van deugdelijke bevestigingspunten en van in goede staat verkerende en degelijk bevestigde autogordels;

5° indien zij na 1 januari 1997 in gebruik zijn genomen moeten zij zijn voorzien van een inrichting welke condensvorming aan de binnenzijde van de voorruit tegengaat;

- 6° zij moeten zijn voorzien van een deugdelijk snelheidsmeter en een deugdelijk kilometerteller die bij nacht voor de bestuurder goed afleesbaar zijn zonder dat deze daarvan hinder indervindt.
 - g. Stuurinrichting;
Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting;
 - h. Banden:
 - 1° De wielen dienen een profieldikte te hebben van tenminste 3 mm.
 - 2° De wielen moeten zijn voorzien van deugdelijke luchtbanden;
 - i. Draagveren:
Zij moeten zijn voorzien van goed werkende draagveren;
 - j. Remmen:
Zij moeten zijn voorzien van twee deugdelijke remmen;
 - k. Hoorn:
Zij moeten voorzien zijn van één hoorn met vaste toonhoogte en voldoende geluidsterkte. Een samenstel van hoorns die tegelijk werken wordt als een hoorn beschouwd.
 - l. Inrichting:
De inrichting dient zodanig te zijn dat gevaar voor brand, ontploffing en hinder voor andere weggebruikers door rook, damp of walm wordt voorkomen.
 - m. Uitlaat:
Zij moeten zijn voorzien van een uitlaat waardoor de afgewerkte gassen worden afgevoerd.
 - n. Stoplichten:
Zij moeten zijn voorzien van tenminste één stoplicht;
 - o. Richtingaanwijzers:
Zij moeten zijn voorzien van richtingaanwijzers.
 - p. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van twee dimlichten;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van twee grootlichten;
 - 3° zij moeten zijn voorzien van twee achterlichten;
 - 4° zij moeten zijn voorzien van twee rode reflectoren;
 - 5° zij moeten zijn voorzien van twee achteruitrijlichten;
 - 6° zij moeten zijn voorzien van waarschuwingsknipperlichten.
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 4

VRACHTAUTO'S

Artikel 89

1. Ten aanzien van de inrichting van vrachtauto's gelden de volgende eisen.
- a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 3.80 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 2.50 m;
 - 3° zij mogen niet langer zijn dan 10 m;

- 4° met een aangekoppelde aanhangwagen mag de totale lengte maximaal 18m bedragen;
 - 5° de afstand van de voorzijde van het motorvoertuig tot de achterzijde van het stuurwiel mag niet meer bedragen dan 3,50 meter.
- b. Merktekens:
- Zij moeten zijn voorzien van de volgende aanwijzingen, die op een behoorlijk leesbare plaats in eenvoudig leesbare onuitwisbare tekens zijn aangebracht:
- 1° naam of handelsmerk van de fabrikant;
 - 2° op het onderstel of het koetswerk het fabrieksnummer of serienummer;
 - 3° op de motor het motornummer.
- c. Ruiten:
- 1° de voor-, zij- en achterruiten moeten uit veiligheidsglas bestaan en vervaardigd zijn van duurzaam, zowel van binnen als van buiten goed doorzichtig materiaal en mogen geen barsten of verkleuringen vertonen die het uitzicht van de bestuurder belemmeren. Personen en voorwerpen moeten door dit materiaal goed herkenbaar worden gezien.
 - 2° het is verboden enig materiaal aan, op of tegen de in het eerste lid bedoelde ruiten te hechten, te plakken of aan te brengen, waardoor het uitzicht van de bestuurder kan worden belemmerd dan wel personen of voorwerpen van binnen of van buiten vaag, verwrongen of in het geheel niet kunnen worden gezien.
 - 3° de eisen waaraan tijdens het fabricageproces van de vrachtauto verdonkerde voor-, zij- en achterruiten dienen te voldoen worden bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.
- d. Ruitewissers:
- Zij moeten zijn voorzien van tenminste een ruitewisser die de gehele voorruit bestrijkt.
- e. Spiegels:
- 1° zij moeten zijn voorzien van een linkerbuitenspiegel;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van een binnenspiegel;
 - 3° indien niet voldaan kan worden aan het vereiste gezichtsveld dient het voertuig tevens te zijn voorzien van een rechterbuitenspiegel.
- f. Inrichting personen cabine:
- 1° indien naast de bestuurder een of meer personen gezeten zijn, moet de vrije ruimte van de zitplaatsen, langs de achterzijde van de zitplaatsen, tussen de wanden gemeten tenminste 0,60 m bedragen voor de bestuurder en 0,40 m voor elk der andere personen;
 - 2° naast of voor de bestuurder mogen zich uitsluitend personen bevinden die op daarvoor bestemde zitplaatsen zijn gezeten;
 - 3° motorvoertuigen van een bouwjaar na 1986 moeten voor de aanwezige zitplaatsen op de voorbank, voor zover deze aan een portier grenzen, zijn voorzien van deugdelijke bevestigingspunten en van in goede staat verkerende en degelijk bevestigde autogordels;
 - 4° motorvoertuigen van een bouwjaar na 1994 moeten voor alle aanwezige zitplaatsen, voor zover deze aan een portier grenzen, zijn voorzien van deugdelijke bevestigingspunten en van in goede staat verkerende en degelijk bevestigde autogordels;

- 5° indien zij na 1 januari 1997 in gebruik zijn genomen moeten zij zijn voorzien van een inrichting welke condensvorming aan de binnenzijde van de voorruit tegengaat;
 - 6° zij moeten zijn voorzien van een deugdelijk snelheidsmeter en een deugdelijk kilometerteller die bij nacht voor de bestuurder goed afleesbaar zijn zonder dat deze daarvan hinder ondervindt.
 - g. Stuurinrichting:
Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting.
 - h. Banden:
 - 1° De wielen dienen een profieldikte te hebben van tenminste 3 mm.
 - 2° De wielen moeten zijn voorzien van deugdelijke luchtbanden.
 - i. Draagveren:
Zij moeten zijn voorzien van goed werkende draagveren.
 - j. Remmen:
Zij moeten zijn voorzien van twee deugdelijke remmen.
 - k. Hoorn:
Zij moeten voorzien zijn van één hoorn met vaste toonhoogte en voldoende geluidsterkte. Een samenstel van hoorns die tegelijk werken wordt als een hoorn beschouwd.
 - l. Inrichting:
De inrichting dient zodanig te zijn dat gevaar voor brand, ontploffing en hinder voor andere weggebruikers door rook, damp of walm wordt voorkomen.
 - m. Uitlaat:
Zij moeten zijn voorzien van een uitlaat waardoor de afgewerkte gassen worden afgevoerd.
 - n. Stoplichten:
Zij moeten zijn voorzien van twee stoplichten.
 - o. Richtingaanwijzers:
Zij moeten zijn voorzien van richtingaanwijzers.
 - p. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van twee dimlichten;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van twee grootlichten;
 - 3° zij moeten zijn voorzien van twee achterlichten;
 - 4° zij moeten zijn voorzien van twee rode reflectoren;
 - 5° zij moeten zijn voorzien van twee achteruitrijlichten;
 - 6° zij moeten zijn voorzien van waarschuwingsknipperlichten.
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 5

AUTOBUSSEN

Artikel 90

1. Ten aanzien van de inrichting van autobussen gelden de volgende eisen.
 - a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 3,50 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 2.50 m;
 - 3° zij mogen niet langer zijn dan 15 m;
 - 4° met een aangekoppelde aanhangwagen mag de totale lengte maximaal 18 m bedragen;
 - 5° de afstand van de voorzijde van het motorvoertuig tot de achterzijde van het stuurwiel mag niet meer bedragen dan 3,50 meter.
 - b. Merktekens:

Zij moeten zijn voorzien van de volgende aanwijzingen, die op een behoorlijk leesbare plaats in eenvoudig leesbare onuitwisbare tekens zijn aangebracht:

 - 1° naam of handelsmerk van de fabrikant;
 - 2° op het onderstel of het koetswerk het fabrieksnummer of serienummer;
 - 3° op de motor het motornummer.
 - c. Ruiten:
 - 1° de voor-, zij- en achterruiten moeten uit veiligheidsglas bestaan en vervaardigd zijn van duurzaam, zowel van binnen als van buiten goed doorzichtig materiaal en mogen geen barsten of verkleuringen vertonen die het uitzicht van de bestuurder belemmeren. Personen en voorwerpen moeten door dit materiaal goed herkenbaar worden gezien.
 - 2° het is verboden enig materiaal aan, op of tegen de in het eerste lid bedoelde ruiten te hechten, te plakken of aan te brengen, waardoor het uitzicht van de bestuurder kan worden belemmerd dan wel personen of voorwerpen van binnen of van buiten vaag, verwrongen of in het geheel niet kunnen worden gezien.
 - 3° de eisen waaraan tijdens het fabricageproces van de autobus verdonkerde voor-, zij- en achterruiten dienen te voldoen worden bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.
 - d. Ruitewissers:

Zij moeten zijn voorzien van tenminste een ruitewisser die de gehele voorruit bestrijkt.
 - e. Spiegels:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van een linkerbuitenspiegel;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van een binnenspiegel;
 - 3° indien niet voldaan kan worden aan het vereiste gezichtsveld dient het voertuig tevens te zijn voorzien van een rechterbuitenspiegel.
 - f. Inrichting personencabine:

Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijk snelheidsmeter en een deugdelijk kilometerteller die bij nacht voor de bestuurder goed afleesbaar zijn zonder dat deze daarvan hinder indervindt.
 - g. Stuurinrichting:

Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting.
 - h. Banden:

- 1° De wielen dienen een profieldikte te hebben van tenminste 3 mm.
 - 2° De wielen moeten zijn voorzien van deugdelijke luchtbanden.
 - i. Draagveren:
Zij moeten zijn voorzien van goed werkende draagveren.
 - j. Remmen:
Zij moeten zijn voorzien van twee deugdelijke remmen;
 - k. Hoorn:
Zij moeten voorzien zijn van één hoorn met vaste toonhoogte en voldoende geluidsterkte. Een samenstel van hoorns die tegelijk werken wordt als een hoorn beschouwd.
 - l. Inrichting:
De inrichting dient zodanig te zijn dat gevaar voor brand, ontploffing en hinder der voor andere weggebruikers door rook, damp of walm wordt voorkomen.
 - m. Uitlaat:
Zij moeten zijn voorzien van een uitlaat waardoor de afgewerkte gassen worden afgevoerd.
 - n. Stoplichten:
Zij moeten zijn voorzien van twee stoplichten;
 - o. Richtingaanwijzers:
Zij moeten zijn voorzien van richting aanwijzers.
 - p. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van twee dimlichten;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van twee grootlichten;
 - 3° zij moeten zijn voorzien van twee achterlichten;
 - 4° zij moeten zijn voorzien van twee rode reflectoren;
 - 5° zij moeten zijn voorzien van twee achteruitrijlichten;
 - 6° zij moeten zijn voorzien van waarschuwingsknipperlichten.
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 6

AANHANGWAGENS

Artikel 91

1. Ten aanzien van de inrichting van aanhangwagens gelden de volgende eisen.
 - a. Afmetingen :
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 3.80 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 2.50 m;
 - 3° zij mogen niet langer zijn dan 10 m;
 - 4° zij mogen niet zodanig zijn ingericht, dat bij gelijkmatige normale belading van het laadvlak tenminste $\frac{1}{4}$ deel van de massa van de lading op de koppeling drukt;

- 5° de som van de oppervlakten van het laadvlak van twee- of meerassige aanhangwagens, gelegen voor de achter de achteras mag niet groter zijn dan de oppervlakte van het laadvlak gelegen tussen de voor en de achteras;
 - 6° de as van een éénassige aanhangwagen moet ongeveer in het midden onder het laadvlak zijn aangebracht;
 - b. Remmen:
Zij moeten zijn voorzien van een reminrichting; deze reminrichting moet bij het losbreken van het trekkende voertuig automatisch in werking treden; dit geldt niet voor aanhangwagens met een massa vermeerderd met het laadvermogen van maximaal 750 kg;
 - c. Koppeling:
Zij moeten zijn voorzien van een voldoende sterke koppeling.
 - d. Verlichting:
 - 1° zij moeten aan de achterzijde zijn voorzien van de verlichting als voor het voertuig waarachter zij zijn gekoppeld is vereist;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van twee rode reflectoren.
 - e. Stoplichten:
Zij moeten zijn voorzien van twee stoplichten die gelijktijdig werken met de stoplichten van het trekkende voertuig;
 - f. Richtingaanwijzers:
Zij moeten zijn voorzien van richtingaanwijzers die gelijktijdig werken en moeten voldoen aan de eisen voor de richtingaanwijzers van het trekkende voertuig.
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 7

BROMFIETSEN

Artikel 92

1. Ten aanzien van de inrichting van bromfietsen gelden de volgende eisen.
- a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen, de lading meegerekend niet breder zijn dan 0,75 m;
 - 2° bromfietsen op meer dan twee wielen, ingericht voor het vervoer van goederen of andere personen dan de bestuurder en bromfietsen met zijspan mogen, de lading meegerekend, niet breder zijn dan 1.50 m.
 - b. Stuurinrichting:
Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting.
 - c. Hoorn:
Zij moeten zijn voorzien van één hoorn.
 - d. Remmen:
Zij moeten zijn voorzien van tenminste één rem.
 - e. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van een koplamp;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van een achterlicht.

2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 8

FIETSEN

Artikel 93

1. Ten aanzien van de inrichting van fietsen gelden de volgende eisen.
 - a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen, de lading meegerekend niet breder zijn dan 0,75 m;
 - 2° fietsen op meer dan twee wielen, ingericht voor het vervoer van goederen of andere personen dan de bestuurder en fietsen met zijspan mogen, de lading meegerekend niet breder zijn dan 1,50 m.
 - b. Stuurinrichting:

Zij moeten zijn voorzien van een deugdelijke stuurinrichting.
 - c. Bel:

Zij moeten zijn voorzien van een bel.
 - d. Rem:

Zij moeten zijn voorzien van tenminste één rem.
 - e. Verlichting:
 - 1° zij moeten zijn voorzien van een koplamp;
 - 2° zij moeten zijn voorzien van een achterlicht.
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Paragraaf 9

WAGENS

Artikel 94

1. Ten aanzien van de inrichting van wagens gelden de volgende eisen.
 - a. Afmetingen:
 - 1° zij mogen niet hoger zijn dan 3,50 m;
 - 2° zij mogen niet breder zijn dan 2,60 m;
 - 3° wagens niet bestemd om te worden aangespannen mogen, de lading meegerekend, niet breder zijn dan 1,50 m;
 - b. Inrichting:

Achter een wagen mag geen andere wagen zijn gekoppeld;
2. Bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere inrichtingseisen worden gesteld.

Hoofdstuk V

KEURINGSBEWIJZEN, KENTEKENS EN ONDERSCHIEDINGSTEKENS

VOOR MOTORVOERTUIGEN IN HET INTERNATIONAAL VERKEER EN KENTEBEWIJZEN

Paragraaf 1

KEURINGSBEWIJS

Artikel 95

Het is de bestuurder verboden met een motorvoertuig of motorfiets over een weg te rijden, tenzij hij bij zich heeft een geldig voor dat motorvoertuig of die motorfiets afgegeven goedkeuringsbewijs.

Artikel 96

1. Een goedkeuringsbewijs voor motorfietsen en motorvoertuigen welke bestemd zijn voor het vervoer van personen, niet zijnde personenvervoer in de zin van de Eilandsverordening personenvervoer (A.B. 1992 no. 7) is geldig gedurende twee jaren na dagtekening.
2. Voor andere motorvoertuigen is het goedkeuringsbewijs geldig gedurende een jaar na dagtekening.
3. Op het goedkeuringsbewijs kunnen, mede in verband met de aard van het vervoer waarvoor het voertuig is bedoeld, beperkende voorwaarden worden gesteld.
4. Bij gegrond vermoeden dat een motorvoertuig of motorfiets waarvoor een geldig goedkeuringsbewijs is afgegeven niet aan de gestelde eisen voldoet, is de eigenaar verplicht op vordering van of vanwege de gezaghebber binnen een door deze te stellen termijn het motorvoertuig te laten herkeuren.
5. Indien bij herkeuring blijkt dat het motorvoertuig of de motorfiets niet voldoet aan de bij of krachtens deze eilandsverordening gestelde eisen, wordt het goedkeuringsbewijs ongeldig verklaard.

Artikel 97

Bij of krachtens eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld omtrent:

- a. de aanvraag en afgifte van keuringsbewijzen;
- b. het aanleggen, inrichten en beheren van registers betreffende afgegeven keuringsbewijzen;
- c. het verschaffen van inlichtingen uit de sub b bedoelde registers en de kosten van die inlichtingen.

Artikel 98

1. Indien het motorvoertuig of de motorfiets overgaat op een andere eigenaar of houder is die nieuwe eigenaar of houder verplicht binnen dertig dagen na de overgang hiervan aantekening te laten houden in het in artikel 97 sub b bedoelde register en het desbetreffende goedkeuringsbewijs dienovereenkomstig te laten wijzigen.
2. Overeenkomstige verplichting heeft de eigenaar of houder indien het belastingnummer van het motorvoertuig of motorfiets is veranderd.

Paragraaf 2

KENTEKENS

Artikel 99

1. Bij motorvoertuigen en motorfietsen moet het kenteken duidelijk leesbaar worden aangebracht aan de voor- en achterzijde van het motorvoertuig of motorfiets.
2. Bij bromfietsen moet het kenteken duidelijk leesbaar worden aangebracht aan de achterzijde van het voertuig.
3. Wordt door het motorvoertuig of motorfiets een aanhangwagen voortbewogen dan dient aan de voorzijde van het trekkende voertuig en aan de achterzijde van de aanhangwagen het kenteken duidelijk leesbaar te worden aangebracht.
4. Bij of krachtens eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld omtrent:
 - a. de aanvraag en afgifte van kentekens;
 - b. het aanleggen, inrichten en beheren van registers betreffende afgegeven kentekens;
 - c. het verschaffen van inlichtingen uit de sub b bedoelde registers en de kosten van die inlichtingen;
 - d. de wijze waarop het kenteken op het voertuig moet worden aangebracht.

Artikel 100

1. Het onderscheidingsteken in het internationale verkeer van een motorvoertuig of motorfiets ingeschreven in het eilandgebied is samengesteld uit twee latijnse hoofdletters "NA".
2. Bij of krachtens eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld omtrent de afmetingen en de wijze van aanbrengen op het voertuig van het in lid 1 bedoelde onderscheidingsteken.

Paragraaf 3

KENTEKENBEWIJZEN

Artikel 101

Bij of krachtens eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld omtrent:

- a. de aanvraag en afgifte van kentekenbewijzen;
- b. het aanleggen, inrichten en beheren van registers betreffende afgegeven kentekenbewijzen;
- c. het verschaffen van inlichtingen uit de sub b bedoelde registers en de kosten van die inlichtingen.

Hoofdstuk VI

RIJBEWIJZEN

Artikel 102

1. Het is verboden met een motorvoertuig over een weg te rijden zonder dat een geldig rijbewijs voor het besturen van een motorvoertuig als waarmede over de weg wordt gereden aan de bestuurder van dat motorvoertuig is afgegeven.
2. Geen rijbewijs is vereist:
 - a. voor het besturen van motorvoertuigen die niet sneller kunnen rijden dan 20 km per uur;
 - b. voor het besturen van bromfietsen;
 - c. voor het besturen van invalidervoertuigen uitgerust met een motor;
 - d. voor het besturen van motorvoertuigen op twee wielen, die zijn voorzien van een door of namens de gezaghebber vastgestelde aanduiding, aangebracht op de wijze als door de gezaghebber is voorgeschreven, mits:
 - 1° de bestuurder in het bezit is van een geldige oefenvergunning;
 - 2° de bestuurder in het bezit is van een oproep voor het praktijk-examen op de dag waarop hij dat examen af legt;
 - 3° een aan de bestuurder afgegeven rijbewijs niet is ingevorderd of hem de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen op grond van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957 no. 75) niet is ontzegd;
 - e. voor het besturen van motorvoertuigen op meer dan twee wielen gedurende de tijd dat aan de bestuurder rijonderricht wordt gegeven, mits:
 - 1° de bestuurder in het bezit is van een niet langer dan 18 maanden tevoren afgegeven theorie-certificaat voor de rijbewijscategorie A, dan wel een rijbewijs A met de aanduiding "Automaat" of een rijbewijs B;
 - 2° de bestuurder geen andere personen vervoert, uitgezonderd degene die aan de bestuurder rijonderricht geeft;
 - 3° een aan de bestuurder afgegeven rijbewijs niet is ingevorderd of hem de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen op grond van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957 no. 75) niet is ontzegd;
 - f. voor het besturen van motorvoertuigen op meer dan twee wielen op de dag waarop de bestuurder het praktijk-examen aflegt, indien hij in het bezit is van een oproep voor dat examen, mits een aan hem afgegeven rijbewijs niet is ingevorderd of hem de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen op grond van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan- of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957 no. 75) niet is ontzegd;

- g. voor de in het buitenland woonachtige bestuurder van een motorvoertuig die als rechthebbende gebruik maakt van een geldig internationaal rijbewijs voor het besturen van een motorvoertuig als waarmee wordt gereden, afgegeven in het buitenland ingevolge artikel 24 van het Verdrag van Genève nopens het wegverkeer van de 19de september 1949.
- h. voor het besturen van militaire motorvoertuigen door militaire bestuurders, mits deze bestuurders bij zich hebben een door de bevoegde militaire autoriteit afgegeven geldig militair rijbewijs voor het besturen van de categorie militair motorvoertuig als door hen wordt bestuurd.

Artikel 103

Het rijbewijs, voor het besturen van een motorvoertuig als waarmee over de weg gereden, dient te voldoen aan de volgende eisen:

- a. indien het rijbewijs geldig is voor een termijn die langer is dan 10 jaren mag de in het rijbewijs vermelde datum waarvoor tot vernieuwing van het rijbewijs moet worden overgegaan, niet zijn verstreken;
- b. het rijbewijs dient behoorlijk leesbaar te zijn.

Artikel 104

- 1. Voor rijbewijzen die versleten, geheel of ten dele onleesbaar, verloren geraakt of teniet gegaan zijn, kunnen door degene die is belast met de afgifte van rijbewijzen vervangende rijbewijzen worden afgegeven.
- 3. Versleten of geheel of ten dele onleesbaar geworden rijbewijzen waarvoor vervangende rijbewijzen worden afgegeven, moeten worden ingeleverd. De rijbewijzen waarvoor vervangende rijbewijzen worden afgegeven, verliezen hun geldigheid.

Artikel 105

- 1. Een rijbewijs wordt afgegeven voor het besturen van een of meer bepaalde, in dat bewijs aangeduide categorieën van motorvoertuigen. Bij of krachtens eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden de categorieën van motorvoertuigen, voor het besturen waarvan rijbewijzen worden afgegeven, vastgesteld.
- 2. Een rijbewijs wordt, behoudens het bepaalde in het derde lid, op aanvraag en tegen betaling van de daarvoor vastgestelde kosten, aan een ieder afgegeven, behalve:
 - a. aan hem, die de leeftijd van achttien jaren niet heeft bereikt;
 - b. aan hem, aan wie ingevolge artikel 3 van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957 no. 75) de bevoegdheid motorvoertuigen te besturen is ontzegd, voor de duur van die ontzegging;
 - c. aan hem, van wie, ingevolge artikel 112 van deze eilandsverordening de overgifte van het rijbewijs is gevorderd en aan wie dit rijbewijs niet is teruggegeven;
 - d. aan hem, die niet voldoet aan de door de gezaghebber ten aanzien van de afgifte van rijbewijzen te stellen en in het Afkondigingsblad Curaçao bekend te maken eisen.

3. Degene die belast is met de afgifte van rijbewijzen is bevoegd de afgifte te weigeren, indien mocht blijken, dat op het tijdstip van de indiening van de aanvraag nog geen twee jaren verlopen zijn sinds een veroordeling van de aanvrager ter zake van een der in de artikelen 442 of 474 van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen omschreven overtredingen onherroepelijk is geworden of het recht tot strafvordering wegens zodanige overtreding is vervallen ingevolge het bepaalde bij artikel 76 van genoemd wetboek.

Artikel 106

1. Behoudens het bepaalde in de artikelen 104, 108, tweede lid, 109, 110, zevende en tiende lid, van deze eilandsverordening en artikel 3 van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957 no. 75), is een afgegeven rijbewijs, gerekend vanaf de dag van afgifte, geldig:
 - a. voor de duur van vijf jaren, indien de aanvrager de leeftijd van 55 jaren reeds heeft bereikt;
 - b. voor de duur van tien jaren, indien de aanvrager de leeftijd van 55 jaren nog niet heeft bereikt.
2. Indien redelijke grond bestaat voor de verwachting dat de termijn waarvoor de aanvrager van een rijbewijs op grond van zijn lichamelijke of geestelijke gesteldheid geschikt is voor het besturen van motorvoertuigen korter zal zijn dan de ingevolge het eerste lid geldende termijn, beperkt degene die belast is met de afgifte van rijbewijzen de geldigheidsduur tot de termijn waarvoor de aanvrager naar verwachting geschikt zal zijn.

Artikel 107

Bij of krachtens eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld omtrent:

- a. de aanvraag en afgifte van rijbewijzen;
- b. het aanleggen, inrichten en beheren van registers betreffende afgegeven rijbewijzen;
- c. het verschaffen van inlichtingen uit de sub b bedoelde registers en de kosten van die inlichtingen;
- d. de kosten voor de aanvrager ter zake van de in artikel 105, tweede lid, bedoelde eisen.

Artikel 108

1. Het is verboden, opzettelijk onjuiste opgave te doen in de schriftelijke aanvraag tot of bij het geven van inlichtingen voor het verkrijgen van een rijbewijs.

2. Degene die is belast met de afgifte van rijbewijzen verklaart een door hem afgegeven rijbewijs voor een of meer categorieën van motorvoertuigen ongeldig indien blijkt dat het rijbewijs voor die categorie of categorieën van motorvoertuigen is afgegeven op grond van opgave van onjuiste inlichtingen, als bedoeld in het vorige lid, en het rijbewijs indien de onjuistheid van de opgave ten tijde van de aanvraag bekend zou zijn geweest, niet zou zijn afgegeven. Degene die het rijbewijs ongeldig verklaart, doet daarvan aan de betrokkene bij aangetekende brief onverwijld mededeling. De ongeldigverklaring is van kracht met ingang van de zevende dag na die van dagtekening van de mededeling.

Artikel 109

Onverminderd het bepaalde in het artikel 110 wordt aan de houder van een geldig rijbewijs die niet langer beschikt over de lichamelijke of geestelijke gesteldheid voor het besturen van een of meer categorieën motorvoertuigen waarvoor dat rijbewijs is afgegeven, dan wel die gesteldheid bezit voor een termijn die korter is dan de tijdsduur waarvoor dat rijbewijs nog geldig is, op diens aanvraag door degene die belast is met de afgifte van rijbewijzen, een nieuw rijbewijs afgegeven dat geldig is voor de categorieën motorvoertuigen waarvoor betrokkene de lichamelijke of geestelijke gesteldheid bezit dan wel dat geldig is voor de tijdsduur waarvoor betrokkene die gesteldheid bezit. Het rijbewijs waarvoor een nieuw rijbewijs wordt afgegeven, moet worden ingeleverd en verliest zijn geldigheid.

Artikel 110

1. Indien het vermoeden bestaat dat de houder van een geldig rijbewijs de kennis of bedrevenheid dan wel de lichamelijke of geestelijke gesteldheid mist voor het besturen van een of meer categorieën motorvoertuigen waarvoor dat rijbewijs is afgegeven, kan degene die het rijbewijs heeft afgegeven ambtshalve, dan wel op vordering van de bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen autoriteiten, van hem vorderen dat hij zich aan een onderzoek naar zijn rijvaardigheid dan wel naar zijn geschiktheid onderwerpt. De gezaghebber stelt met betrekking tot het uitoefenen van deze bevoegdheid nadere regels vast.
2. De vordering moet feiten of omstandigheden inhouden die het vermoeden dat betrokkene niet de noodzakelijke rijvaardigheid of geschiktheid bezit redelijkerwijs kunnen dragen. Indien de vordering tot een onderzoek naar de geschiktheid geheel of gedeeltelijk berust op gegevens van medische aard, kan in de kennisgeving aan de betrokkene met betrekking tot deze gegevens worden volstaan met de mededeling dat het vermoeden is gerezen op grond van medische gegevens.
3. De Examencommissie heeft mede tot taak de gezaghebber met betrekking tot vorderingen van advies te dienen.
4. Binnen veertien dagen na verzending van de vordering kan betrokkene de gezaghebber schriftelijk verzoeken te beoordelen of aan het tweede lid van dit artikel is voldaan. De gezaghebber wint het advies in van de in het derde lid bedoelde commissie. Indien de gezaghebber oordeelt dat niet aan het tweede lid is voldaan bepaalt hij dat het onderzoek achterwege blijft. Hij deelt zijn besluit zowel aan betrokkene als aan degene die het onderzoek heeft gevorderd mede.
5. Het onderzoek vindt plaats indien binnen de termijn bedoeld in het vorige lid, geen verzoek is ingediend, dan wel indien de gezaghebber naar aanleiding van het verzoek oordeelt dat aan het tweede lid van dit artikel is voldaan. Betrokkene kan

- zich binnen veertien dagen na verzending van de mededeling omtrent de uitslag van dit onderzoek schriftelijk tot de gezaghebber richten met het verzoek om een ander onderzoek. Het verzoek wordt niet in behandeling genomen indien niet tegelijkertijd met het verzoekschrift een bewijs van betaling van een bijdrage in de kosten wordt overlegd. De gezaghebber bepaalt de hoogte van de bijdrage en de wijze van betaling en maakt deze bekend in het Afkondigingsblad Curaçao.
6. De gezaghebber beslist, de in het derde lid bedoelde commissie gehoord, onverwijld op het verzoek. Een afwijzing van het verzoek wordt met redenen omkleed. Na inwilliging vindt het nader onderzoek ten spoedigste plaats. Het omvat het gedeelte van het eerste onderzoek waarvoor de betrokkene niet aan de gestelde eisen heeft voldaan. Ten aanzien van dat gedeelte treedt het nader onderzoek in de plaats van het eerste onderzoek. De door betrokkene betaalde bijdrage in de kosten wordt terugbetaald indien het verzoek niet is ingewilligd of de uitslag van het nader onderzoek voor betrokkene gunstiger is dan die van het eerste onderzoek.
 7. Indien betrokkene schriftelijk verklaart afstand te doen van de bevoegdheid tot het besturen van een of meer categorieën motorvoertuigen waarvoor het rijbewijs geldig is, verklaart degene die het rijbewijs heeft afgegeven dit voor de betreffende categorie ongeldig.
 8. Indien de uitslag van het onderzoek inhoudt dat betrokkene niet de rijvaardigheid of geschiktheid bezit voor een of meer categorieën motorvoertuigen die in de vordering zijn vermeld, verklaart degene die het rijbewijs heeft afgegeven dit voor die categorie of categorieën ongeldig. Indien de uitslag van het onderzoek inhoudt dat er redelijk grond bestaat voor de verwachting dat de termijn waarvoor betrokkene op grond van zijn lichamelijke of geestelijke gesteldheid geschikt is korter zal zijn dan de tijdsduur, waarvoor het rijbewijs op het moment van het onderzoek nog geldig is, verklaart degene die het rijbewijs heeft afgegeven dit ongeldig voor het deel van de in artikel 106 bedoelde geldigheidsduur dat die termijn overschrijdt.
 9. Een ongeldigverklaring, als in het vorige lid bedoeld, vindt plaats nadat veertien dagen sinds het verzenden van de mededeling omtrent de uitslag van het onderzoek, bedoeld in het vijfde lid van dit artikel, zijn verstreken. Indien betrokkene binnen die termijn heeft verzocht om een nader onderzoek en dit verzoek hetzij is afgewezen, hetzij niet in behandeling is genomen, geschiedt de ongeldigverklaring nadat de kennisgeving van het besluit is verzonden. Bij inwilliging van het verzoek vindt een ongeldigverklaring plaats na het verzenden van de mededeling omtrent de uitslag van het nader onderzoek.
 10. Indien betrokkene zich niet aan het onderzoek onderwerpt zonder dat van een geldige reden daartoe blijkt, verklaart degene die het rijbewijs heeft afgegeven dit ongeldig voor zover het betreft de categorie of categorieën die in de vordering zijn vermeld.
 11. Degene die het rijbewijs met betrekking tot een of meer categorieën motorvoertuigen, dan wel voor een bepaald deel van de geldigheidsduur ongeldig verklaart, doet daarvan bij aangetekende brief onverwijld mededeling aan betrokkene. De ongeldigverklaring is van kracht met ingang van de zevende dag na die van dagtekening van de mededeling.

Artikel 111

1. Degene op wiens naam een rijbewijs is gesteld, is verplicht het binnen 20 dagen na de dag waarop het ingevolge artikel 110, elfde lid, zijn geldigheid voor een of meer categorieën motorvoertuigen, dan wel voor een bepaald deel van de geldigheidsduur heeft verloren, in te leveren bij degene die het heeft afgegeven.

Indien het rijbewijs niet voor alle categorieën waarvoor het is afgegeven is ongeldig verklaard, dan wel indien de ongeldigverklaring betrekking heeft op een bepaald deel van de geldigheidsduur, wordt door degene die is belast met de afgifte van rijbewijzen een rijbewijs afgegeven dat geldig is voor die categorie of categorieën of voor dat deel van de geldigheidsduur waarvoor het ongeldig verklaarde rijbewijs was afgegeven en waarop de ongeldigverklaring geen betrekking heeft.

2. Een overeenkomstige verplichting tot inlevering van het rijbewijs bestaat indien dit zijn geldigheid heeft verloren ingevolge artikel 3 van de Verordening van de 20ste april 1932, houdende enige regelingen van burgerrechtelijke aard bij botsing, aan of overrijding met motorrijtuigen en houdende regeling van de ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen (P.B. 1957 no. 75). Degene die het rijbewijs heeft afgegeven is verplicht dit, nadat de termijn van de ontzegging is verstreken, terug te geven aan degene op wiens naam het is gesteld.
3. Een overeenkomstige verplichting tot inlevering van het rijbewijs bestaat indien dit rijbewijs ingevolge artikel 108 voor een of meer categorieën motorvoertuigen ongeldig is verklaard. Indien het rijbewijs niet voor alle categorieën waarvoor het is afgegeven ongeldig is verklaard, wordt door degene die is belast met de afgifte van rijbewijzen een nieuw rijbewijs afgegeven dat geldig is voor die categorieën waarvoor het ongeldig verklaarde rijbewijs was afgegeven en waarop de ongeldigverklaring geen betrekking heeft.

Artikel 112

1. Op eerste vordering van de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen bedoelde personen is de bestuurder van een motorvoertuig, tegen wie door een van de personen terzake van overtreding van artikel 22 proces-verbaal wordt opgemaakt, verplicht tot overgifte van het hem, ingevolge artikel 105 afgegeven rijbewijs of de hem ingevolge dat artikel afgegeven rijbewijzen, dan wel van het hem in het buitenland uitgereikte internationale rijbewijs als bedoeld in artikel 114.
2. Het ingevorderd rijbewijs of internationale rijbewijs wordt, of de ingevorderde rijbewijzen worden, tegelijk met het proces-verbaal, onverwijld, doch binnen een termijn van 2 x 24 uur, opgezonden aan de Officier van Justitie. Deze is bevoegd dat bewijs of die bewijzen onder zich te houden, totdat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan of, indien bij die uitspraak de bestuurder de bevoegdheid, motorvoertuigen te besturen is ontzegd, tot het tijdstip waarop die uitspraak, voor wat betreft de bijkomende straf der ontzegging, voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden. In het laatste geval levert de Officier van Justitie, na het bovenbedoelde tijdstip, het rijbewijs of de rijbewijzen in bij degene, die dat bewijs of die bewijzen heeft afgegeven.

3. Ingeval van toepassing van het eerste lid kan het motorvoertuig, voor zover geen andere bestuurder beschikbaar is, onder toezicht, of voor zover degene, die het proces verbaal opmaakt, zulks nodig acht, in bewaring worden gesteld.
4. De bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen bedoelde personen die gebruik maken van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid en de Officier van Justitie die gebruik maakt van de in het tweede lid bedoelde bevoegdheid, doen daarvan onverwijld mededeling aan de beheerder van het in artikel 107 bedoelde register betreffende afgegeven rijbewijzen. Indien de Officier van Justitie het rijbewijs aan de houder teruggeeft, doet hij daarvan op gelijke wijze mededeling.
5. Ingeval van toepassing van het eerste of tweede lid van dit artikel kan elke belanghebbende bij bezwaarschrift daartegen opkomen. Het bezwaarschrift wordt ingediend bij het Gerecht in Eerste aanleg. Het Gerecht in Eerste Aanleg geeft binnen drie dagen, na de belanghebbende, desverlangd bijgestaan door diens raadsman, te hebben gehoord, althans opgeroepen, zijn met redenen omklede beschikking, welke onverwijld aan de belanghebbende wordt betekend. Tegen de beschikking kan door het Openbare Ministerie binnen drie dagen daarna en door de belanghebbende binnen drie dagen na de betekening hoger beroep bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba worden ingesteld. Het Gemeenschappelijk Hof beslist zo spoedig mogelijk.

Artikel 113

Het is degene die weet of redelijkerwijs moet weten dat een op zijn naam gesteld rijbewijs ingevolge artikel 108, tweede lid voor een of meer categorieën motorvoertuigen dan wel ingevolge artikel 110, zevende, achtste of tiende lid, voor een of meer categorieën motorvoertuigen of voor een gedeelte van de in artikel 106 of 109 bedoelde geldigheidsduur ongeldig is verklaard, indien aan hem daarna geen ander rijbewijs voor het besturen van een motorvoertuig als in het ongeldig verklaarde rijbewijs vermeld, is afgegeven, verboden op een weg een motorvoertuig van die categorie of categorieën dan wel gedurende dat gedeelte van de ongeldigheidsduur te besturen.

Artikel 114

Een door het bestuurscollege aan te wijzen Examencommissie bestaande uit drie leden oordeelt over de rijvaardigheid en bekwaamheid om op te treden als bestuurder van een motorvoertuigen van de aard als waarvoor een rijbewijs wordt verlangd, alsmede of er voldoende kennis bestaat van de verkeerswetgeving.

Hoofdstuk VII

STRAFBEPALINGEN

Artikel 115

Naast de opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen zijn met het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze eilandsverordening tevens belast de door het Bestuurscollege daartoe aangewezen personen.

Artikel 116

1. Op eerste vordering van de in artikel 115 bedoelde personen is de bestuurder van een motorvoertuig verplicht dit te doen stilhouden en het rijbewijs, het keuringsbewijs en het verzekeringsbewijs behoorlijk ter inzage af te geven.
2. Indien de bestuurder van een motorvoertuig niet aan de in het eerste lid bedoelde vordering kan voldoen kan de in artikel 115 bedoelde persoon, indien hij zulks nodig oordeelt en voor zover er geen andere bestuurder beschikbaar is, het desbetreffende motorvoertuig onder toezicht of in bewaring stellen. In dat geval wordt het motorvoertuig voor rekening van de verdachte overgebracht naar een plaats van bewaring en aldaar bewaard totdat het door of vanwege de eigenaar of houder tegen betaling van de kosten van overbrenging en bewaring wordt afgehaald. Met betrekking tot deze kosten zijn de leden 3 t/m 6 van artikel 117 van overeenkomstige toepassing.
3. De in artikel 115 bedoelde personen zijn bevoegd zich te vergewissen van de naleving van de bepalingen van deze eilandsverordening. Indien nodig kunnen zij hiertoe het desbetreffende voertuig betreden en naar een nabij gelegen plaats vervoeren of te doen vervoeren voor rekening van de eigenaar of houder. De bestuurder is verplicht hiertoe de noodzakelijke medewerking te verlenen.
4. Op de eerste vordering van de in artikel 115 bedoelde personen is de bestuurder van een voertuig, niet zijnde een motorvoertuig, verplicht het voertuig te doen stilhouden, alsmede de bedoelde personen in de gelegenheid te stellen zich te vergewissen omtrent naleving van de bij of krachtens deze eilandsverordening gegeven voorschriften. De bestuurder is verplicht desgevorderd zijn tot het onderzoek noodzakelijke medewerking te verlenen.

Artikel 117

1. Het is de eigenaar, houder of bestuurder verboden een niet rijklaar of anderszins defect voertuig langer dan tweemaal 24 uur, dan wel enig voertuig op een voor het verkeer hinderlijke wijze of anderszins in strijd met deze verordening en de Parkeermeterverordening (A.B. 1975 no. 50), op een weg te laten staan.
2. Bij overtreding van het bepaalde in het eerste lid kan het voertuig onder toezicht worden gesteld of, indien de opsporingsambtenaar of toezichthouder bedoeld in artikel 115, zulks nodig oordeelt, voor rekening en risico van de eigenaar of houder naar een door of vanwege de gezaghebber aangewezen plaats worden overgebracht en aldaar in bewaring gesteld totdat het door de eigenaar of houder tegen betaling der kosten wordt afgehaald. Bedoelde kosten worden vastgesteld bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen.
3. In afwachting van de overbrenging van een motorvoertuig krachtens het bepaalde in het tweede lid, kan door de opsporingsambtenaar of toezichthouder, indien hij zulks nodig oordeelt, aan het motorvoertuig, een wielklem worden aangebracht, waardoor wordt verhinderd dat het motorrijtuig wordt weggereden.
4. Alvorens met de overbrenging van het motorvoertuig naar de in het tweede lid bedoelde plaats wordt aangevangen, kan de wielklem op verzoek van de eigenaar of houder door de opsporingsambtenaar of toezichthouder worden verwijderd na betaling van de kosten voor het aanbrengen en het verwijderen van de wielklem aan een door het bestuurscollege aangewezen persoon of instantie. Bedoelde kosten worden bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen vastgesteld.
5. Bij betaling van de verschuldigde kosten voor het overbrengen en in bewaring stellen van het voertuig en, indien het een motorrijtuig betreft, ook voor het aanbrengen en verwijderen van de wielklem, aan een door de gezaghebber aangewezen persoon of instantie, zal onmiddellijk worden overgegaan tot de teruggave van het voertuig aan de eigenaar of houder onderscheidenlijk tot het verwijderen van de wielklem.
6. Wanneer de in het vijfde lid bedoelde kosten binnen een maand na het overbrengen en in bewaring stellen van het voertuig niet zijn betaald, is het bestuurscollege bevoegd deze kosten bij dwangbevel in te vorderen overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, derde lid, van de Strafbepaling Eilandsverordeningen (P.B. 1952, no. 3).

Artikel 118

1. Indien met een motorvoertuig een bij of krachtens deze eilandsverordening strafbaar gesteld feit is begaan door een, bij de ontdekking van dat feit, onbekend gebleven bestuurder van dat motorvoertuig en de eigenaar of houder van dat motorvoertuig niet reeds naast de bestuurder voor de overtreding van de strafbepaling bij deze eilandsverordening strafbaar is gesteld, is de eigenaar of houder van dat motorvoertuig of degene op wiens naam het kenteken staat geregistreerd, verplicht op eerste vordering van de in artikel 115 bedoelde personen binnen een daarbij te stellen termijn, die tenminste 48 uur bedraagt, de identiteit van de bestuurder bekend te maken.

2. Niet strafbaar is hij, die indien hij niet in staat is de identiteit van de bestuurder bekend te maken, de identiteit bekend maakt van degene aan wie hij het motorvoertuig ter beschikking heeft gesteld.
3. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet indien de eigenaar of houder of degene op wiens naam het kenteken staat geregistreerd, niet heeft kunnen vaststellen wie de bestuurder was en hem daarvan redelijkerwijs geen verwijt kan worden gemaakt.

Artikel 119

1. Handelen in strijd met de artikelen 22, 23, 24, 26, 27, 108, eerste lid, en 113 wordt beschouwd als een misdrijf en gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.
2. Handelen in strijd met de overige bepalingen van deze eilandsverordening wordt beschouwd als een overtreding en gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of een geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden.

Artikel 120

1. Verbeurdverklaring kan worden uitgesproken bij veroordeling wegens een strafbaar feit, bij of krachtens deze eilandsverordening strafbaar gesteld.
2. Vatbaar voor verbeurdverklaring zijn de aan de veroordeelde toebehorende voorwerpen:
 - a. door middel van welke het feit is gepleegd;
 - b. waarmede het feit is gepleegd.

Hoofdstuk VIII

ONTHEFFINGEN EN VRIJSTELLINGEN

Paragraaf 1

ALGEMEEN

Artikel 121

Door de gezaghebber kan ontheffing worden verleend van artikel 3 voor zover het betreft de verkeersborden C1, C2, C4, C6 tot en met C21, D2, D4 tot en met D7, E1 en E2, E6, E7, F7, G1, G3, G7, G9, G11 en G13 en de verkeerstekens genoemd in de artikelen 13, 14, 15, voor zover het lijnbussen betreft alsmede van de artikelen 31 tot en met 35, 36, 49, tweede lid, onderdelen b, d, 50, tweede lid, onderdelen a, b, e en f, en 72, voor zover het betreft bijzonder transport van artikel 84, voor zover het motorvoertuigen betreft artikel 88, eerste lid, onderdeel c sub 2 en voor zover het betreft de lengte van autobussen van artikel 90, lid 1 onder a, 3°.

Paragraaf 2

OPENBARE DIENSTEN

Artikel 122

De gezaghebber kan van de bepalingen van deze eilandsverordening vrijstelling verlenen ten behoeve van openbare diensten of diensten die door de gezaghebber daarmee zijn gelijkgesteld.

Paragraaf 3

AUTOGORDELS EN KINDERZITJES

Artikel 123

Door de gezaghebber kan van artikel 78, eerste en tweede lid, ontheffing worden verleend.

Paragraaf 4

WEDSTRIJDEN

Artikel 124

Door de gezaghebber kan van artikel 28, eerste lid, ontheffing worden verleend.

Artikel 125

1. Aan krachtens deze eilandsverordening verleende ontheffingen en vrijstellingen kunnen voorschriften worden verbonden.
2. De gezaghebber kan regels stellen betreffende de in het eerste lid bedoelde voorschriften.

Paragraaf 5

VOORRANGSVOERTUIGEN

Artikel 126

Bestuurders van een voorrangsvoertuig mogen afwijken van de voorschriften van deze eilandsverordening voor zover de uitoefening van hun taak dit vereist.

Hoofdstuk IX

OVERGANGSBEPALINGEN

Paragraaf 1

VERKEERSTEKENS EN AANWIJZINGEN

Artikel 127

1. De ter plaatse toegepaste verkeerstekens blijven gehandhaafd in de plaats van gele onderbroken strepen als bedoeld in artikel 50, tweede lid, sub f, totdat voormelde strepen zijn aangebracht.
2. Alle maatregelen, bevelen, aanwijzingen, aanduidingen nopens het wegverkeer, welke van kracht of aangebracht zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van deze eilandsverordening, worden geacht ingevolge deze eilandsverordening te zijn uitgevaardigd of aangebracht.

Artikel 128

De in de rechterkolom genoemde borden blijven van kracht totdat zij door de in de linkerkolom genoemde borden zijn vervangen.

Bijlage I WVVC 2000

Bijlage WVVC 1957

A1	1
B1	3
B2	4 en 5
B3	6
B4	7
B5	8
C1	9
C2	10
C3	10a
C4	11
C5	13
C7	2
C8	19
C9	14
C10	16
C11	15
C13	21
C14	20
C15	22
C17	23
D2	12 en 47
D3	48
D5 of D6	24
D5 of D6 in spiegelbeeld	25
E1	35 t/m 44
E2	29 t/m 34
E3	76

E4	45
F1	26
F5	27
F6	28
G1	18
G3	17
G5	46 of 16
J1	75
J4 en J5	66
J8	67
J10	68
J11	69
J14	70
J15	71
J16	72
J25	73

Paragraaf 2

KEURINGS-, KENTEKEN- EN RIJBEWIJZEN

Artikel 129

Keurings-, kenteken- en rijbewijzen, afgegeven voor de inwerkingtreding van deze eilandsverordening en die hun geldigheid alsdan niet hebben verloren, worden geacht overeenkomstig de bepalingen van deze eilandsverordening te zijn afgegeven en behouden hun geldigheid voor de duur, waarvoor zij zijn verleend.

Paragraaf 3

ONTHEFFINGEN

Artikel 130

Ontheffingen, verleend uit kracht van artikel 122 van de Wegenverkeersverordening Curaçao 1957 (A.B. 1957 no. 12), worden geacht op grond van deze eilandsverordening te zijn verleend.

Paragraaf 4

UITVOERINGSBESLUITEN

Artikel 131

De eilandsbesluiten ter uitvoering van de Wegenverkeersverordening Curaçao 1957 blijven van kracht totdat zij vervangen zijn door nieuwe uitvoeringsbesluiten krachtens deze verordening.

Paragraaf 5

CITEERTITEL

Artikel 132

1. Deze eilandsverordening kan worden aangehaald als "Wegenverkeersverordening Curaçao 2000" en treedt in werking op een nader bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen datum.
2. Met ingang van het in het eerste lid bedoelde tijdstip vervalt de Wegenverkeersverordening Curaçao (A.B. 1957 no. 12).

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van

De voorzitter,

De secretaris,

Deze eilandsverordening is door mij afgekondigd op heden, de

De gezaghebber,